

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af momsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter og spiritusafgiftsloven

(Gennemførelse af nye EU-momsregler for EU-handel, forhøjelse af momsfritagelsesgrænsen for levering af visse licenser fra bl.a. arvinger, gennemførelse af regler om forbehold for konkurrence m.v. for anvendelse af visse momsfritageiser og ændring af registreringsmuligheder for nikotinprodukter og røgfri tobak m.v.)

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024, som ændret bl.a. ved lov nr. 332 af 9. april 2024 og § 1 i lov nr. 1633 af 30. december 2024 og senest ved § 1 i lov nr. 1783 af 29. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv (EU) 2022/542« til: », Rådets direktiv (EU) 2022/542«, og efter »EU-tidende 2022, nr. L 107, side 1« indsættes: »og dele af Rådets direktiv (EU) 2025/515 af 11. marts 2025, EU-Tidende L af 25. marts 2025«.

2. I § 4 c, stk. 2, ændres »ikkeafgiftspligtig person til«: »afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til § 50, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person«.

3. I § 10, stk. 1, udgår »og § 10 a«.

4. I § 10 a, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »til et andet EU-land«: »den 30. juni 2028 eller før«.

5. I § 13 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Levering af varer og ydelser omfattes ikke af fritagelsen efter stk. 1, nr. 1, for så vidt angår hospitalsbehandling, undtagen levering af organer, blod og mælk fra mennesker, nr. 2, nr. 3, 1. pkt., og nr. 4-6, i følgende tilfælde:

- 1) såfremt transaktionerne ikke er uomgængelig nødvendige for udførelsen af de transaktioner, der er fritaget for afgift
- 2) såfremt transaktionerne hovedsageligt tager sigte på at give organet yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med momspligtige erhvervsvirksomheder.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

6. Overskriften før § 21 e affattes således:

»Særregel for begrænset salg inden for EU af visse varer omfattet af § 14 b, stk. 1, og ydelser omfattet af § 21 c«

7. § 21 e, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end det land, der er omhandlet i nr. 1, eller varer forsendes eller transporteres fra det i nr. 1 omhandlede EU-land til et andet EU-land.«

8. I § 21 e indsættes som stk. 3:»Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der er registreret i EU-ordningen i kapitel 16, anses for at have anvendt muligheden for fravalg nævnt i stk. 2.«

9. Efter § 23 a indsættes:

»§ 23 b. Ved levering af ydelser og varer omfattet af ikke-EU-ordningen og EU-ordningen i kapitel 16, når leveringerne foretages af en afgiftspligtig person, der har tilladelse til at anvende disse ordninger, fastsættes leveringstidspunktet efter § 23, stk. 1 og 3.«

10. I § 66 b, stk. 1, ændres »personer i EU« til: »personer«.

11. I § 66 b, stk. 4, ændres »leveringer af ydelser« til: »levering af ydelser i EU«.

12. I § 66 e indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende i EU eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, levering af elektricitet eller levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet omfattet af § 14, stk. 1, nr. 6, når disse leveringer foretages til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelse af varer inden for EU ikke er momspligtige i henhold til § 50, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, der ikke er etableret i det EU-land, hvor varerne er momspligtige, anses med henblik på anvendelse af denne særordning for at være fjernsalg af varer inden for EU til og med den 30. juni 2028.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

13. I § 66 n indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på afgiftspligtige personer, der er omfattet af kapitel 17 a om særordningen for små virksomheder.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

14. I § 69, stk. 2, 1. pkt., ændres »eller som« til: »som«, og efter »§ 30, stk. 4,« indsættes: »eller som får leveret kunstgenstande af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler,«.

15. I § 71 e, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 69, stk. 4,«: »og levering af licenser til forfatters og kunstners ophavsretsbelagte værker,«.

§ 2

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021, § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 14 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, § 1 i lov nr. 331 af 9. april 2024, § 8 i lov nr. 1473 af 10. december 2024 og senest ved § 6 i lov nr. 1694 af 30. december 2026, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 c, stk. 1, nr. 1 og 3, indsættes efter »registreret oplagshaver«: »eller en registreret distributør«.

2. I § 13 c, stk. 2, indsættes efter »registrerede oplagshaver«: »eller den registrerede distributør«.

3. § 13 d, stk. 5, affattes således:

»Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere eller registrerede distributører, må ikke opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker.«

4. I § 13 e, stk. 4, indsættes efter »en anden registreret oplagshaver«: »eller en registreret distributør«.

5. I § 13 f indsættes som 2. pkt.:

»Uanset 1. pkt. må en registreret distributør modtage og opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger, når varerne modtages fra en registreret oplagshaver i Danmark, og når varerne skal leveres til udlandet.«

6. I § 13 i, stk. 1, indsættes efter »§ 14 a, stk. 1,«: »eller registrering som distributør efter § 14 c, stk. 1,«.

7. I § 13 i, stk. 2, indsættes efter »Oplagshavere«: »og distributører«.

8. I § 13 j, stk. 3, nr. 1, indsættes efter »oplagshavere«: »og mellem registrerede oplagshavere og registrerede distributører«.

9. Efter § 14 b indsættes:

»§ 14 c. Virksomheder, der ikke er oplagshavere, og som leverer varer til udlandet, der er omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal registrere sig som distributører hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Varer, som en registreret distributør modtager uden afgift, må kun sælges til udlandet, returneres til leverandøren eller tilintetgøres.

Stk. 3. En virksomhed kan først registreres som distributør, når virksomheden har stillet sikkerhed for afgiftsværdien af de varer, som virksomheden modtager og opbevarer, jf. § 13 f, 2. pkt. Mindestebeløbet for sikkerhedsstillelse udgør 20.000 kr. Efter en vurdering af risiko for afgiftstab kan told- og skatteforvaltningen fastsætte, at en registreret distributør skal stille sikkerhed med et større beløb end mindestebeløbet under hensyn til mængden eller arten af varer, som den registrerede distributør modtager og opbevarer. Sikkerhed skal stilles i form af børsnoterede obligationer, garanti eller selvskyldnerkaution fra pengeinstitutter eller kautionsforsikringsselskaber, kontante indskud eller i form af anden betryggende sikkerhed efter told- og skatteforvaltningens retningslinjer.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som distributør, hvis virksomheden fremstiller, modtager, udleverer, ompakker, omhælder, oplagrer eller på anden måde håndterer varer uden afgift, der er bestemt til salg her i landet.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem oplagshavere og distributører efter § 13 c, stk. 1, nr. 1, § 13 e, stk. 4, og § 14 c, stk. 2, tilintetgørelse, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.«

10. I § 15, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Registrerede distributører skal føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer og levering af afgiftspligtige varer til udlandet.«

11. I § 17, *stk. 4*, indsættes efter »oplagshavere«: »eller distributører«.

12. I § 17, *stk. 7*, indsættes efter »Oplagshavere«: »eller distributører«.

13. I § 18, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »en registreret oplagshaver«: »eller en registreret distributør«.

14. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »§ 14 a, stk. 1,«: »§ 14 c, stk. 1,«.

15. I § 22, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »inddraget efter«: »§ 14 c, stk. 4, eller«.

UDKAST

16. I § 22, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »§ 14 a, stk. 1, 1. pkt.,«: »eller § 14 c, stk. 1,«.

17. I § 22, stk. 6, 1. pkt., ændres »eller § 13 j, stk. 1 eller 2,« til: »§ 13 j, stk. 1 eller 2, eller § 14 c, stk. 1,«.

18. I § 22, stk. 6, 2. pkt., ændres »eller § 13 j, stk. 1 eller 2,« til: »§ 13 j, stk. 1 eller 2, eller § 14 c, stk. 1,«.

§ 3

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 417 af 23. april 2024, som ændret ved § 15 i lov nr. 1473 af 10. december 2024 og § 15 i lov nr. 1489 af 10. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 a, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »§ 7, stk. 1-3,«: »eller den her i landet registrerede varemottager efter § 7, stk. 5,«.

2. I § 7 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 31. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2-årsperiode ikke er straffet efter § 31. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 20 og § 20 a, stk. 6. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 8 og 9.

3. I § 7, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-5 og 8«.

4. I § 8, stk. 6, 3. pkt., ændres »§ 7, stk. 6,« til: »§ 7, stk. 8«.

5. I § 8, stk. 8, 2. pkt., indsættes efter »skal autoriseres«: »eller registreres«.

6. I § 8, stk. 9, nr. 1, indsættes efter »oplagshaver«: »eller registreres som varemottager«.

UDKAST

7. I § 8, stk. 10, indsættes som 3. pkt.:

»Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. § 10, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

8. I § 10, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres »oplagshavere og modtagere« til: »oplagshavere, registrerede varemottagere og autoriserede modtagere«.

9. I § 10, stk. 4, indsættes efter »Autoriserede modtagere«: »og registrerede varemottagere«.

10. I § 15, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

11. I § 18 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. For varer, der importeres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

12. I § 20, stk. 4, indsættes efter »der er autoriseret«: »eller registreret«.

13. I § 20 a, stk. 1, nr. 2, udgår: »i et andet EU-land«.

14. I § 21, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »autoriserede modtagere«: »og registrerede varemottagere«.

15. I § 24, 1. pkt., indsættes efter »autoriseret modtager«: »og registreret varemottager«.

16. I § 31 stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 8, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9,«: »§ 10, stk. 1, 2 eller 4, § 12,«.

UDKAST

17. I § 33, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »autoriserede oplagshaver«: », den registrerede varemottager«.

18. I § 33, stk. 10, ændres »§ 7, stk. 4« til: »§ 7, stk. 8«.

19. I § 33 b, stk. 4, ændres »§ 7, stk. 3 eller 6,« til: »§ 7, stk. 3 eller 8«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2 træder i kraft den 1. juli 2027.

Stk. 3. Skatte- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 3.

Stk. 4. Afgiftspligtige personer med en omsætning omfattet af momslovens § 71 e, stk. 2, kan anvende momsfrigørelse, jf. nærværende lovs § 1, nr. 15, fra den 1. juli 2027, på betingelse af, at omsætningen fra første gangssalg af kunstgenstande og levering af licenser i perioden 1. juli til 31. december 2027 ikke overstiger 175.000 kr., og omsætningen af andre varer og ydelser ikke overstiger 50.000 kr. i kalenderåret 2027.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Justering af reglerne om, hvornår platforme m.v. er formodede leverandører
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Planlagt ophør af ordningen for overførsel af egne varer i henhold til en konsignationsaftale
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Præcisering af særregel for begrænset salg inden for EU af visse varer og ydelser
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4.	Præcisering af ydelser omfattet af One Stop Shops ikke-EU-ordning
2.4.1.	Gældende ret
2.4.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.5.	Visse leveringer af gas, elektricitet, kulde og varme anses midlertidigt for fjernsalg af varer
2.5.1.	Gældende ret

UDKAST

2.5.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.6.	Præcisering af forholdet mellem særordningen for små virksomheder og One Stop Shops importordning
2.6.1.	Gældende ret
2.6.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.7.	Ændring af brugtmomsordningen
2.7.1.	Gældende ret
2.7.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.8.	Indførelse af betingelser for anvendelse af visse momsfratagelser
2.8.1.	Gældende ret
2.8.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.9.	Forhøjet momsfratagelsesgrænse for levering af licenser til forfattere og kunstneres ophavsretsbelagte værker
2.9.1.	Gældende ret
2.9.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning]
2.10.	Ændring af registreringsmuligheder for nikotinprodukter, nikotinholdige væsker og røgfri tobak
2.10.1.	Gældende ret
2.10.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.11.	Tilpasning af reglerne om registrering som varemottager i spiritusafgiftsloven
2.11.1.	Gældende ret
2.11.2.	Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre nye EU-regler på momsområdet, som har til formål at lette de administrative byrder for erhvervslivet. Forslaget betyder, at flere virksomheder kan undgå at skulle momsregistreres i flere lande, når de har grænseoverskridende salg i andre EU-lande. Herudover skal forslaget sikre korrekt momsbetaling ved fjernsalg af varer fra lande uden for EU til forbrugere i EU, hvilket bl.a. vil sikre mere lige konkurrencevilkår for EU-virksomheder.

Det foreslås således med lovforslaget at gennemføre de dele af Rådets direktiv (EU) 2025/516 af 11. marts 2025 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsregler for den digitale tidsalder (kaldet ViDA), der skal træde i kraft den 1. januar 2027.

Hovedparten af direktivets ændringer skal først træde i kraft henholdsvis den 1. juli 2028 og den 1. januar 2030, og disse elementer vil blive forettaget gennemført ved fremsættelse af kommende lovforslag.

En mindre del af ændringerne, jf. direktivets artikel 2, består i en justering af gældende regler i relation til brugen af One Stop Shop ordningerne, hvor virksomheder kan angive og betale moms af grænseoverskridende salg af varer og ydelser til forbrugere i EU-lande, hvor momsen skal betales i EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret. Disse ændringer skal være gennemført i dansk lovgivning med virkning fra den 1. januar 2027.

Det foreslås, at ændringerne i direktivets artikel 2, nr. 1-4, 9, 12 og 14, gennemføres ved de ændringer i momsloven, som er indeholdt i lovforslaget. Direktivets artikel 2, nr. 10 og 15, der vedrører oplysninger, som virksomhederne skal afgive til Skatteforvaltningen i forbindelse med registrering i og anvendelse af One Stop Shop ordningerne, planlægges gennemført ved ændring af momsbekendtgørelsen, som vil blive sendt i høring i efteråret 2026. De øvrige bestemmelser i direktivets artikel 2 - dvs. nr. 5-8, 11, 13 og 16 - vurderer Skatte- og Vækstministeriet ikke kræver ændringer af gældende dansk ret.

Formålet med de foreslåede ændringer er at sikre mere korrekt momsbetaling og samtidig mindske de administrative byrder for virksomheder og skattemyndigheder.

Med lovforslaget foreslås desuden som følge af EU-retlige forpligtelser en tilpasning af betingelserne for momsfrigørelse af transaktioner nært knyttet til visse af momslovens fritagelser og en mindre justering af momslovens særlige regler for brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter.

Endvidere foreslås en forhøjet momsfrigørelsesgrænse for levering af licenser til forfattere og kunstneres ophavsretsbelagte værker, som har til formål at mindske de administrative byrder for især arvinger af sådanne ophavsretsbelagte værker.

Med lovforslaget foreslås også en ny registreringsmulighed i lov om forskellige forbrugsafgifter, der giver virksomheder mulighed for at registrere sig som distributører, hvis de sender røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinprodukter fra andre oplagshavere ud af landet. Den nye registreringsmulighed skal sikre lige konkurrence mellem danske og udenlandske producenter af de pågældende varer.

Endelig foreslås der tilpasninger af spiritusafgiftsloven. Nogle af tilpasningerne er nødvendige for at sikre korrekt implementering af EU-lovgivning, og andre bidrager til at forenkle varemottageres og Skatteforvaltningens administration og øger ensartetheden på tværs af afgiftslovgivningen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Justering af regel om, hvornår platforme m.v. er formodede leverandører

2.1.1. Gældende ret

Momsloven indeholder i § 4, stk. 1 og 2, bestemmelser, hvorefter platforme m.v. (elektroniske grænseflader), der formidler levering af varer, i mange tilfælde anses for selv at have modtaget og leveret varerne. I stedet for de underliggende leverandører af varerne bliver platformene m.v. således de formodede leverandører med ansvar for at overholde momsreglerne for salget til kunderne (køberne).

I henhold til § 4 c, stk. 2, anses platforme m.v. for formodede leverandører, når de ved fjernsalg inden for EU formidler varer fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, til en ikkeafgiftspligtig person (privatperson). Der er konkret tale om varer fra virksomheder, som ikke er etableret i EU, og hvor varerne ikke sendes direkte til kunderne, men indføres og oplægges på lagre i EU med henblik på senere salg, som ofte sker via platforme m.v. Der er således tale om varer, der allerede er indført og befinder sig i EU, når leveringen inden for EU til kunderne påbegyndes.

Fjernsalg af varer inden for EU er defineret i § 4 c, stk. 3, og der er tale om fjernsalg til alle kunder, undtagen når disse er momsregistrerede, jf. stk. 3, nr. 1.

2.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I henhold til gældende regler anses platforme m.v. kun for formodet leverandør og dermed momsansvarlig for leverancen af varen, når de ved fjernsalg formidler varer inden for EU fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, til en ikkeafgiftspligtig person i EU.

Begrænsningen om, at platforme m.v. kun anses for formodede leverandører, når kunden er en ikkeafgiftspligtig person, passer dog ikke helt til definitionen af fjernsalg inden for EU, som er i § 4 c, stk. 3, hvor også leveringer til andre ikkemomsregistrerede personer anses for fjernsalg.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen om formodet leverandør i § 4 c, stk. 2, til også at omfatte leveringer til afgiftspligtige personer og ikkeafgiftspligtige juridiske personer, hvis disse personers erhvervelse af varer inden for EU ikke er momsregistreret i henhold til lovens § 50.

Forslaget betyder, at platforme m.v. også bliver formodede leverandører ved formidling af varer til f.eks. virksomheder, der anvender den særlige ordning for momsfrigtagelse for små virksomheder i kapitel 17 a, ikke momsregistrerede virksomheder omfattet af momsfrigtagelser i § 13, stk. 1, samt ikke momsregistrerede offentlige myndigheder. Hermed udvides de tilfælde, hvor platformene m.v. kan anvende One Stop Shops EU-ordning til angivelse og betaling af salgsmoms til alle kunders EU-lande, og således nøjes med at være momsregistreret i EU-ordningen i eget hjemland.

Med forslaget foreslås Rådets direktiv (EU) 2025/516, artikel 2, nr. 1, således gennemført i dansk ret.

2.2. Planlagt ophør af ordning for overførsel af egne varer i henhold til en konsignationsaftale

2.2.1. Gældende ret

I henhold til momslovens § 10, stk. 1, 1. pkt., anses en virksomheds overførsel af varer til et andet EU-land til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land for at være en levering mod vederlag og derfor som udgangspunkt momspligtig. Momsen skal betales i det land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, hvilket vil sige i det land, hvor varen overføres til. Angivelse og betaling af moms kræver momsregistrering i landet, hvor momsens skal betales.

Ved grænseoverskridende handel mellem to momsregistrerede virksomheder i EU kan sælgervirksomheden levere uden at angive moms på fakturaen, og købervirksomheden, der erhverver varen, skal så afregne og betale salgsmomsen (såkaldt erhvervelsesmoms) gennem egen momsregistrering.

For at undgå, at virksomheder, der overfører egne varer til et lager i et andet EU-land, og på denne måde reelt erhverver sine egne varer, skulle momsregistreres i lagerets land for at betale erhvervelsesmoms, blev der med virkning fra 1. januar 2020 indført regler med det formål at undgå

krav om betaling af erhvervelsesmoms på tidspunktet for overførslen af varen til lageret.

Disse regler, som fremgår af momslovens § 10 a, gælder kun, når varerne overføres i henhold til en konsignationsaftale. Dette er tilfældet, hvis virksomheden overfører en vare til lageret med henblik på senere levering til en anden virksomhed, med hvilken der er indgået aftale om overdragelse af ejendomsretten til varen på et tidspunkt efter dens ankomst til lageret. Sidstnævnte virksomhed (køberen) skal være momsregistreret i det land, hvor lageret er beliggende, og sælger, der overfører varen, skal forud for varens overførsel være bekendt med købers identitet og momsregistreringsnummer.

I henhold til momslovens § 54, stk. 2, skal registrerede virksomheder, der til andre EU-lande forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale, indsende lister over sådanne forsendelser og transport til Skatteforvaltningen.

Yderligere følger det af momslovens § 55 a, at den, der overfører varen (sælger), skal føre et register, der gør det muligt for skattemyndighederne at kontrollere den korrekte anvendelse af reglerne, og den, der får leveret varen i henhold til konsignationsaftalen (køber), skal føre et register over de leverede varer.

Når disse betingelser er opfyldt, vil momspligten først indtræde på det tidspunkt, hvor køberen overtager retten til at råde over varen. På det tidspunkt anses sælger for at have foretaget et momsfrit EU-salg, og køber anses for at have erhvervet varen fra et andet EU-land og skal betale erhvervelsesmoms. Reglerne skaber den fiktion, at den forudgående overførsel momsmæssigt ikke har fundet sted.

Det er en betingelse for at anvende reglerne, at køber overtager varen inden for 12 måneder efter dens overførsel til lageret. Hvis fristen ikke overholdes, uden at varen returneres til sælgers land, eller den oprindelige køber udskiftes med en anden, anses varerne for overført til lageret dagen efter udløbet af fristen, og sælger vil blive anset for at have overført varen til sig selv og skal således som køber momsregistres i lagerlandet og betale erhvervelsesmoms.

Returnering af varer og udskiftninger af køber skal registreres i det register, der er nævnt i § 55 a.

Reglerne kan ikke anvendes, hvis varer ønskes overført til et lager i et andet EU-land for efterfølgende at blive solgt til ikke momsregistrerede kunder, herunder private forbrugere. I de tilfælde vil sælger skulle være momsregistreret i købers land og betale erhvervelsesmoms og efterfølgende salgsmoms der.

2.2.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Uanset, at de gældende regler betyder, at virksomheder, der overfører varer til et lager i et andet EU-land, under visse betingelser kan undgå at skulle momsregistreres for at betale erhvervsmoms i dette land, er der fortsat tilfælde, hvor det ikke er muligt. En væsentlig hindring for at bruge reglerne er givetvis, at køber skal være kendt, før overførslen af varen finder sted, og at denne køber skal være momsregistreret for at kunne betale erhvervsmomsen, når varen overtages fra lageret.

Med Rådets direktiv (EU) 2025/516 er der vedtaget nye og forenklede regler for overførsel af egne varer til lagre i andre EU-lande, der skal træde i kraft den 1. juli 2028, hvor den nuværende ordning for overførsel i henhold til en konsignationsaftale ikke længere vil kunne anvendes. De nye regler vil betyde, at en virksomhed kan afgive oplysninger om varerne i en ny One Stop Shop ordning (overførselsordning) og overføre dem momsfrit uden at kende køber på forhånd. Når varen sælges fra lageret, er der tale om et nationalt salg, hvor sælger normalt skal være momsregistreret og angive og betale moms af salget. For at undgå momsregistrering vil et salg til en momsregistreret kunde (købevirkomhed) skulle ske med omvendt betalingspligt, så køber angiver og betaler momsen i stedet for sælger. Samtidigt udvides anvendelsesområdet for One Stop Shops EU-ordning således, at salget kan angives og betales gennem dette system, hvis køber ikke er momsregistreret (f.eks. en privatperson).

De nye regler i relation til overførsel af egne varer skal sammen med en lang række andre ændringer i momsreglerne i henhold til direktivet træde i kraft den 1. juli 2028. Det er hensigten, at alle disse regler vil blive foreslået implementeret i dansk ret ved et kommende forslag til ændring af momsloven.

Efter gældende regler i § 10 a kan de overførte varer ligge op til 12 måneder på lageret, før de overdrages til køber. Dette bør også være muligt for varer, der er overført, inden de nye regler træder i kraft.

På denne baggrund foreslås med nærværende lovforslag indsat i den gældende momslovs § 10 a, stk. 1, nr. 1, at reglerne kun kan anvendes for varer overført den 30. juni 2028 eller før, idet varer overført den 1. juli 2028 eller senere vil skulle anvende de nye regler.

Med forslaget foreslås Rådets direktiv (EU) 2025/516, artikel 2, nr. 2, således gennemført i dansk ret.

2.3. Præcisering af særregel for begrænset salg inden for EU af visse varer og ydelser

2.3.1. Gældende ret

Ved fjernsalg af varer inden for EU er leveringsstedet (det sted, hvor momsbetaling skal finde sted) i henhold til momslovens § 14 b, stk. 1, det land, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren slutter. Ved salg af elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser leveret til ikke afgiftspligtige personer (forbrugere) er leveringsstedet i henhold til lovens § 21 c det land, hvor forbrugeren har sin bopæl eller sit

sædvanlige opholdssted. Begge disse regler giver tilnærmelsesvis forbrugslandsbeskatning.

Betaling af moms for ovennævnte salg kræver som hovedregel momsregistrering i de lande, hvor momsen skal betales. Dog kan momsregistrerede virksomheder vælge at tilslutte sig One Stop Shops EU-ordning i eget hjemland og gennem dette system angive og betale moms til alle EU-lande. Særskilte momsregistreringer i flere EU-lande, men også brug af One Stop Shop ordningen, giver øgede administrative byrder i forhold til, hvis al skyldig moms kan betales gennem virksomhedens egen nationale momsregistrering.

For at lette de administrative byrder, er der i overensstemmelse med EU's momsdirektiv indført en særregel for små virksomheder med meget begrænset salg til ikkeafgiftspligtige købere (forbrugere) i andre EU-lande. Reglen fremgår af momslovens § 21 e og betyder, at såfremt virksomheden er etableret i ét EU-land, og dens leveringer i henhold til § 14 b, stk. 1, og § 21 c til forbrugere i andre EU-lande ikke overstiger 10.000 euro uden moms hverken i det foregående eller indeværende kalenderår, er leveringsstedet i det EU-land, hvor sælger er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted og er momsregistreret. Det er leveringsstedslandets momsregler, der gælder. Omsætningen fra salg i virksomhedens eget EU-land (indenlandsk omsætning) medregnes ikke i omsætningsgrænsen på de 10.000 euro.

Virksomheder kan vælge ikke at anvende særreglen, men i stedet anvende de almindelige regler for, i hvilket EU-land momsen skal betales. Dette valg skal gælde for mindst 2 kalenderår. For eksempel kan en dansk virksomhed med begrænset salg til andre EU-lande ønske at registrere sig i One Stop Shop ordningen og derigennem betale moms for salg til de andre EU-lande med disse landes momssats i stedet for at betale moms her i landet med dansk momssats for alt salget.

Fra den 1. januar 2025 er det desuden blevet muligt for små virksomheder med samlet årlig omsætning i EU på ikke over 100.000 euro at benytte andre EU-landes momsfrigælsesgrænser. Reglerne herfor fremgår af lovens kapitel 17 a og er forbundet med en række oplysningskrav m.v. og medfører derfor administrative byrder.

2.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I momsdirektivets overskrift for særordningen for begrænset salg inden for EU af visse varer og ydelser, er det anført, hvilke konkrete leveringer og de respektive artikler i direktivet for deres leveringssted, som særordningen gælder for.

Det foreslås, at momslovens overskrift til særordningen sprogligt ensrettes med direktivet, og at det i overskriften anføres, at ordningen gælder levering af visse varer omfattet af § 14 b, stk. 1, og ydelser omfattet af § 21 c.

Det foreslås derudover præciseret i § 21 e, stk. 1, nr. 2, at særordningen kun skal omfatte fjernsalg af varer til aftagere i andre EU-lande, når forsendelsen eller transporten af varen begynder i det EU-land, hvor leverandøren er etableret. Præciseringen gør det klart, at varer der forsendes eller transporteres fra andre lande – f.eks. fra et lager i et andet EU-land – ikke omfattes af særordningen. Denne præcisering svarer til en tidligere retningslinje udstedt af EU's momskomite, der ikke har været bindende for EU-landene, men nu indføres som regel i momsdirektivet for at sikre ens praksis i alle EU-lande. Fra dansk side er retningslinjen blevet fulgt i praksis, hvorfor justeringen af § 21 e, stk. 2, nr. 2, ikke påvirker dansk praksis.

På tilsvarende måde har EU's momskomite udstedt en retningslinje om, at hvis virksomheden har valgt at registrere sig i One Stop Shops EU-ordning, har den samtidig fravalgt at anvende særordningen og i stedet bruge de almindelige regler for leveringssted. Denne regel indføres også i momsdirektivet for at sikre ens praksis i alle EU-lande. Det foreslås, at reglen indsættes som nyt stk. 3 i § 21 e. Fra dansk side er retningslinjen blevet fulgt i praksis, hvorfor det foreslåede nye stk. 3 i § 21 e ikke påvirker dansk praksis.

Med forslaget foreslås bestemmelserne, der er vedtaget i Rådets direktiv (EU) 2025/516, artikel 2, nr. 3 og 4, således gennemført i dansk ret.

2.4. Præcisering af ydelser omfattet af One Stop Shops ikke-EU-ordning

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende regler i momslovens § 66 b kan afgiftspligtige personer (virksomheder), der ikke er etableret i EU, men som leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU, anvende One Stop Shops ikke-EU-ordning. Dette sker ved at tilmelde sig ordningen i ét EU-land og derigennem angive og betale momsen for alt salg af ydelser omfattet af ordningen. Anvendes ordningen ikke, skal den afgiftspligtige person momsregistreres i alle de EU-lande, hvortil virksomheden leverer ydelser.

2.4.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den gældende formulering i momslovens § 66 b kan fortolkes sådan, at ydelserne omfattet af ikke-EU-ordningen kun er de ydelser, der leveres til ikkeafgiftspligtige personer i EU, som faktisk er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU.

Det foreslås i overensstemmelse med en vedtaget præcisering af den bagvedliggende bestemmelse i momsdirektivet, at momslovens § 66 b, stk. 1 og 4, ændres, så det tydeligere fremgår, at ordningen omfatter ydelser leveret til ikkeafgiftspligtige personer, der får leveret ydelser i EU på grund af, at de på leveringstidspunktet befinder sig der. Ud over personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU, kan det f.eks. være levering af ydelser til turister under deres ophold i EU.

Med forslaget foreslås bestemmelsen, der er vedtaget i Rådets direktiv (EU) 2025/516, artikel 2, nr. 9, således gennemført i dansk ret.

2.5. Visse leveringer af gas, elektricitet, kulde og varme anses midlertidigt for fjernsalg af varer

2.5.1. Gældende ret

I henhold til momslovens § 4, stk. 2, anses gas, elektricitet, varme og kulde som varer. Ved levering af disse varer gennem et naturgassystem på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, og via varme- eller kuldenet, skal momsen i henhold til § 14, stk. 1, nr. 6, betales i det EU-land, hvor varerne rent faktisk anvendes og forbruges.

Leverer en afgiftspligtig person sådanne varer til en kunde i et EU-land, hvor leverandøren ikke er etableret, skal leverandøren momsregistreres i købers land for at angive og betale momsen til dette land. Dette skyldes, at salget anses for et indenlandsk salg i kundens land, idet varerne ikke anses for at blive forsendt eller transporteret fra et land til et andet, og der er derfor ikke tale om et grænseoverskridende salg.

2.5.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i Rådets direktiv (EU) 2025/516 vedtaget nye regler i EU's moms-direktiv, der skal sikre, at virksomheder, der sælger blandt andet naturgas, elektricitet, varme og kulde gennem de grænseoverskridende systemer og netværk, ikke skal momsregistreres i alle kundernes EU-lande. Dette skal ske ved at udvide anvendelsesområdet for brugen af One Stop Shops EU-ordning til at omfatte nationalt salg af disse varer og ved, at der indføres udvidet brug af omvendt betalingspligt. Disse regler vil indebære, at leverandøren kan afregne moms for salg til ikke momsregistrerede kunder (forbrugere) i alle EU-lande gennem en registrering i EU-ordningen, og at momsregistrerede kunder bliver ansvarlige for momsbetalingen i stedet for leverandøren. Disse regler skal dog først træde i kraft den 1. juli 2028 og vil blive foreslået gennemført i dansk ret ved et senere lovforslag.

For at sikre, at specielt et voksende salg til forbrugere af elektricitet til el-biler ved ladestander ikke vanskeliggøres af unødige administrative byrder i relation til moms i form af krav om momsregistreringer i alle forbrugslande i EU-lande, er det vedtaget at indsætte en midlertidig bestemmelse i EU's momsdirektiv, der skal gælde i perioden fra og med den 1. januar 2027 til og med den 30. juni 2028. I henhold til bestemmelsen skal de omhandlede varer anses for at blive leveret via fjernsalg. Når varer omfattes af reglerne for fjernsalg, kan One Stop Shops EU-ordning anvendes til betaling af moms i alle EU-lande for salg til ikke momsregistrerede kunder.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt stykke i momslovens § 66 e om, at levering af disse varer fra og med den 1. januar 2027 til og med den 30. juni 2028 anses for at være fjernsalg af varer, når en virksomhed etableret i EU leverer varerne til ikke momsregistrerede kunder i andre EU-lande.

Forslaget betyder, at allerede fra den 1. januar 2027 kan leverandører af elektricitet fra ladestandere til ikke momsregistrerede kunder i diverse EU-lande nøjes med én registrering i eget hjemland til angivelse og betaling af moms til alle EU-lande.

Med forslaget foreslås bestemmelsen, der er vedtaget i Rådets direktiv (EU) 2025/516, artikel 2, nr. 12, således gennemført i dansk ret.

2.6. Præcisering af forholdet mellem særordningen for små virksomheder og One Stop Shops importordning

2.6.1. Gældende ret

One Stop Shops importordning er en ordning, hvor afgiftspligtige personer kan registrere sig i ét EU-land og angive og betale moms af fjernsalg af varer fra lande uden for EU til værdi ikke over 150 euro til ikke momsregistrerede kunder i EU.

I henhold til EU's momsregler kan hvert EU-land fastsætte nationalt, at små virksomheder under en vis årlig omsætningsgrænse er momsfritaget for dets nationale salg. Indtil udgangen af 2024 har virksomheder ikke kunnet anvende andre EU-landes momsfritagelser for små virksomheder. Virksomhederne skulle derfor enten momsregistreres i de andre EU-lande eller anvende One Stop Shops EU-ordning til samlet angivelse og betaling af moms til alle andre EU-lande.

Fra den 1. januar 2025 er disse regler ændret i overensstemmelse med ændringer i EU's momsregler. Reglerne fremgår af momslovens kapitel 17 a og betyder, at virksomheder med samlet årlig omsætning i EU på under 100.000 euro nu kan anmode om at bruge særreglerne om momsfritagelse for små virksomheder i et eller flere af de andre EU-lande. Virksomheder, der får tilladelse til at anvende særordninger for små virksomheder i andre EU-lande end der, hvor de er etableret, vil få tildelt et særligt momsnummer som indeholder suffikset "EX".

2.6.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglen om, at virksomheder etableret i EU med samlet omsætning i EU på under 100.000 euro årligt kan anmode om at bruge de særlige momsfritagelser for små virksomheder i andre EU-lande, har skabt tvivl om, hvorvidt virksomheder, der anvender en momsfritagelse for små virksomheder, kan bruge One Stop Shops importordning for varer indført fra steder uden for EU til kunder i EU-lande, hvor de ikke er etableret, men hvor de anvender landenes momsfritagelsesgrænser for små virksomheder.

Det foreslås, at det præciseres i et nyt stk. 2 i momslovens § 66 n, at afgiftspligtige personer etableret i EU, der anvender særordningen for små virksomheder, ikke samtidig kan anvende importordningen. Ønsker de at anvende importordningen, skal de derfor først afmeldes fra anvendelse af brugen af særordningen for små virksomheder og dermed ikke længere have det særlige "EX" momsnummer.

Med forslaget foreslås bestemmelsen, der er vedtaget i Rådets direktiv (EU) 2025/516, artikel 2, nr. 14, således gennemført i dansk ret.

2.7. Ændring af brugtmomsordningen

2.7.1. Gældende ret

Brugtmomsordningen, som følger af momslovens kapitel 17 (§§ 69-71 a), er en særlig ordning inden for momsloven for beregning af moms af brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter. Ordningen kan anvendes af momspligtige videreforhandlere, hvilket vil sige virksomheder, der indkøber m.v. brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter med henblik på videresalg. Brugtmomsordningen implementerer tilsvarende bestemmelser i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet).

Formålet med brugtmomsordningen er at undgå dobbeltbeskatning ved afgiftsberigtigelse i forbindelse med levering af brugte varer m.v. Ordningen er relevant i tilfælde, hvor en vare er indkøbt uden moms, og videreforhandleren således ikke har mulighed for at trække momsen på købet fra i sit regnskab. Som eksempel på tilfælde, hvor en vare sælges uden moms, kan nævnes salg fra privatpersoner, salg omfattet af en momsfrigørelse og salg fra andre videreforhandlere. I disse tilfælde er der ikke moms på varen, som videreforhandleren kan fradrage. Brugtmomsordningen indebærer, at videreforhandleren ved videresalget af varen kun skal beregne moms af sin fortjeneste i stedet for af hele salgsprisen.

Det fremgår af momslovens § 69, stk. 1, at videreforhandlere, der køber brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, ved videresalget kan anvende brugtmomsordningen ved opgørelse og angivelse af momsen. Det er en forudsætning for anvendelse af ordningen, at de brugte varer m.v. er indkøbt uden moms.

Det fremgår af momslovens § 69, stk. 2, 1. pkt., at videreforhandlere ligeledes kan anvende brugtmomsordningen på videresalg af kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, som videreforhandleren selv har indført fra steder uden for EU, og på videresalg af kunstgenstande, der er betalt moms af efter § 30, stk. 4, som videreforhandleren får leveret. Der er her tale om varer med deklareret moms. Det er en betingelse for anvendelse af brugtmomsordningen på videresalg af disse varer, at den moms, der påhviler de pågældende varer, ikke fradrages, jf. 2. pkt. § 69, stk. 2, udvider således anvendelsesområdet for brugtmomsordningen, så denne kan anvendes på videresalg af visse varer, selv om varerne er pålagt moms.

Momslovens § 69, stk. 1, implementerer momssystemdirektivets artikel 314, mens stk. 2 implementerer artikel 316.

Det følger af artikel 1, nr. 20, i Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften (herefter satsdirektivet), at momssystemdirektivets artikel 316, stk. 1, affattes således, at medlemslandene skal give de momspligtige videreforhandlere ret til at anvende brugtmomsordningen

på levering af kunstgenstande, som er leveret til dem af en momspligtig person, der ikke er en momspligtig videreforhandler.

2.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Satsdirektivets artikel 1, nr. 20, er ikke gennemført i dansk ret, hvorfor det foreslås, at satsdirektivets artikel 1, nr. 20, gennemføres i momslovens § 69, stk. 2, 1. pkt. Den foreslåede ordning vil medføre, at momspligtige videreforhandlere vil kunne anvende brugtmomsordningen på videresalg af kunstgenstande, som er leveret til dem af en momspligtig person, der ikke er en momspligtig videreforhandler. Den foreslåede ordning vil således medføre, at en momspligtig videreforhandler vil kunne anvende brugtmomsordningen på kunstgenstande, som den momspligtige videreforhandler opkøber fra en momspligtig virksomhed, som sælger kunstgenstanden med deklareret moms.

Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse for eksempel vil kunne finde anvendelse på tilfælde, hvor en momspligtig virksomhed, så som en medicinalvirksomhed eller en supermarkeds kæde, som ikke beskæftiger sig med køb og salg af kunstgenstande eller andre varer omfattet af brugtmomsordningen, sælger et maleri, som virksomheden har anvendt til udsmykning på hovedkontoret, til en momspligtig videreforhandler. Den momspligtige videreforhandler vil kunne anvende brugtmomsordningen ved sit videresalg af maleriet. Den momspligtige videreforhandler kan dog i sådanne tilfælde ikke fratrække købsmomsen, dvs. den moms, som den momspligtige virksomhed har lagt på salget af maleriet, jf. momslovens § 69, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslåede udvider således anvendelsesområdet for brugtmomsordningen til at finde anvendelse på kunstgenstande, som sælges med moms til en momspligtig videreforhandler.

2.8. Indførelse af betingelser for anvendelse af visse momsfratagelser

2.8.1. Gældende ret

Momsloven opregner i § 13, stk. 1, de leverancer af varer og ydelser, som er fritaget for moms.

Momsfratagelserne i momslovens § 13, stk. 1, gennemfører bl.a. dele af artikel 132 i EU's momssystemdirektiv. Formålet med momsfratagelserne i momssystemdirektivets artikel 132 er at momsfritage visse former for virksomhed af almen interesse med henblik på at lette adgangen til visse tjenesteydelser og levering af visse varer, idet der undgås ekstraomkostninger som følge af, at disse ellers vil være momsbelagte.

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 1-6, momsfrtager hospitalsbehandling m.v., social forsorg og bistand m.v., uddannelse af børn og unge og skole- og universitetsundervisning m.v., visse foreninger og organisationer, ydelser i nær tilknytning til sportsaktiviteter m.v. og visse kulturelle aktiviteter.

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 1-6, gennemfører momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra b-e, g-j og l-n.

Det bemærkes, at levering af organer, blod og mælk fra mennesker er momsfritaget efter momssystemdirektivets art. 132, stk. 1, litra d. Levering af organer, blod og mælk fra mennesker anses for omfattet af begrebet hospitalsbehandling i momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, om momsfritagelse af hospitalsbehandling m.v.

Det bemærkes desuden, at levering af privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau er momsfritaget efter momssystemdirektivets art. 132, stk. 1, litra j. Levering af privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau er fritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt. om momsfritagelse af skole- og universitetsundervisning m.v.

Momssystemdirektivets artikel 134 fastsætter, at medlemslandene skal betinge momsfritagelsen af levering af varer og ydelser omfattet af momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra b, g-i og l-n, af to kumulative betingelser.

EU-Domstolen har i sag C-319/12, MDDP udtalt, at momssystemdirektivets artikel 134 kun finder anvendelse på transaktioner med nær tilknytning til de i artikel 132, stk. 1, litra b, g-i og l-n, oplistede leverancer og ikke på de transaktioner, som udgør kerneområdet af momsfritagelserne.

Momsfritagelse af levering af nært tilknyttede varer og ydelser er dels betinget af, at transaktionerne er uomgængelig nødvendige for udførelsen af de fritagne transaktioner, dels at transaktionerne ikke hovedsageligt har til formål at skabe yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder.

Formålet med artikel 134 er at sikre, at kun nært tilknyttede leverancer til de i bestemmelsen oplistede momsfritagelser, som både er uomgængelig nødvendige og ikke hovedsageligt har et formål om at skabe yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder, kan fritages for moms.

Momssystemdirektivets artikel 134 er ikke fuldstændigt gennemført i dansk ret, idet kriteriet, om at transaktionerne ikke hovedsageligt har til formål at skabe yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder, ikke fremgår af momsloven. Betingelsen om, at transaktionerne er uomgængelig nødvendige for udførelsen af de fritagne transaktioner, er ifølge retspraksis og administrativ praksis implementeret som et kriterie om, at der ved vurderingen, af om en leverance er omfattet af begrebet i nær tilknytning til, skal henses til, om leverancen er uomgængelig nødvendig.

2.8.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at det er nødvendigt at implementere momssystemdirektivets artikel 134 i momsloven med det sigte at bringe momsloven i overensstemmelse med momssystemdirektivet.

Implementeringen af artikel 134 i momslovens § 13, stk. 2, vil medføre, at momsfrigtagelse af levering af nært tilknyttede varer og ydelser til de i artikel 134 specifikt oplyste momsfrigtagelser i artikel 132 vil skulle bero på en samlet konkret vurdering af opfyldelsen af de to betingelser i artikel 134.

EU-Domstolen har i sag C-253/07, Canterbury Hockey Club, vedrørende momsfrigtagelsen af ydelser i nær tilknytning til udøvelse af sport eller fysisk træning i momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra m, udtalt, at der skal tages hensyn til samtlige omstændigheder ved den pågældende transaktion med henblik på at undersøge, hvad der er karakteristisk for denne. Dette gælder både i forhold til anvendelsesområdet for momsfrigtagelsen i artikel 132, stk. 1, litra m, og fortolkningen af de to betingelser i artikel 134.

Der vil således skulle foretages en konkret vurdering af, hvorvidt de nært tilknyttede transaktioner er uomgængelig nødvendige for udførelsen af de transaktioner, der er fritaget for moms, og hvorvidt transaktionerne hovedsageligt tager sigte på at give organet yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder.

I forhold til betingelsen om at en leverance skal være uomgængelig nødvendig, herunder om en leverance er nært tilknyttet en momsfritaget transaktion, anmodede Østre Landsret i SKM2011.478ØLR EU-Domstolen om at udtale sig om fortolkningen af begrebet i nær tilknytning til. Sagen angik den momsretlige behandling af ydelser i form af analyse af navlesnorsblod fra nyfødte som led i lovpligtig screening af blodet. EU-Domstolen udtalte i sag C-262/08, CopyGene A/S, at for en ydelse kan være omfattet af begrebet i nær tilknytning til, skal den logisk ligge inden for rammerne af hospitalsbehandling og pleje, udgøre et led i leveringen af disse ydelser og være uomgængelig nødvendig for at nå de terapeutiske mål, der forfølges med disse ydelser. EU-Domstolen udtalte, at selv om navlestrengsblodet eventuelt i fremtiden ville blive brugt i forbindelse med hospitalsbehandling og pleje, er opbevaring m.v. af navlestrengsblod ikke momsfritaget, fordi den eventuelle, fremtidige pleje med navlestrengsblod hverken er eksisterende, påbegyndt eller forventet igangsat på tidspunktet, hvor navlestrengsblodet bliver indsamlet, transporteret og opbevaret. Østre Landsret fandt på baggrund af EU-dommen, at ydelser i form af analyse af navlesnorsblod fra nyfødte som led i lovpligtig screening af blodet ikke havde et egentligt diagnostisk formål, og dermed ikke kunne anses som momsfritaget hospitalsbehandling, pleje eller transaktioner i nær tilknytning hertil.

I de forenede sager C-394/04 og C-395/04, Ygeia m.fl., udtalte EU-Domstolen, at levering af ydelser i nær tilknytning til momsfritaget hospitalsbehandling og pleje henhører under momsfrigtagelsen, når de faktisk leveres som sekundære ydelser til hospitalsbehandling og pleje af modtagerne,

hvilket er hovedydelsen. Sagen vedrørte momsfrigtagelse af levering af telefon tjenester, tv-leje samt levering af sengepladser og mad til patienters ledsagere. EU-Domstolen udtalte desuden, at en ydelse kan anses for sekundær i forhold til en hovedydelse, når den ikke udgør et mål i sig selv, men et middel til på de bedst mulige betingelser at udnytte tjenesteyderens hovedydelse. EU-Domstolen udtalte videre, at momssystemdirektivets artikel 134, der er bindende for medlemsstaterne, fastsætter de betingelser, der skal tages hensyn til ved fortolkningen af forskellige fritagelser, der i lighed med fritagelsen af hospitalsbehandling og pleje, vedrører ydelser eller leveringer i eller med nær tilknytning til en virksomhed af almen interesse. EU-Domstolen fandt, at ydelser, der kan forbedre komforten og velværet for patienterne, ikke som hovedregel kan være momsfrigtaget som hospitalsbehandling og pleje. En momsfrigtagelse vil kræve, at ydelserne er uomgængelig nødvendige for at nå de terapeutiske mål, der forfølges med den hospitalsbehandling og pleje, i forbindelse med hvilken de leveres.

I forhold til betingelsen om at en leverance ikke hovedsageligt må have til formål at give organet yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder, har EU-Domstolen i sag C-699/15, Brockenhurst College, udtalt sig om fortolkningen af denne betingelse. Sagen angik en videregående uddannelsesinstitution, som tilbød uddannelse bl.a. inden for catering- og hotelvirksomhed, og som et led i uddannelsen via eleverne drev en restaurant, som var åben for en begrænset del af offentligheden. Restaurantydelse blev udbudt til ca. 80 pct. af ydelsens reelle pris. EU-Domstolen fandt bl.a. under hensyntagen til de fastsatte nedsatte priser, at de leverede restaurationsydelser ikke tog sigte på at give institutionen yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder såsom restauranter og dermed kunne omfattes af momsfrigtagelsen af uddannelse.

Det vurderes således, at transaktioner, som hovedsageligt tager sigte på at give organet yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder, eksempelvis kan bestå i en idrætsforenings salg af sportstøj i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder med det formål at tilvejebringe yderligere indtægter til idrætsforeningen. Et andet eksempel kunne være en uddannelsesinstitutionens salg af almindelige kioskvarer til studerende.

Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse kan medføre tilfælde, hvor levering af varer og ydelser nært knyttet til levering af de i artikel 132, stk. 1, litra b, g-i og l-n, momsfrigitte leverancer, ikke vil kunne momsfrigtages.

Det foreslåede vil således kunne indskrænke anvendelsesområdet for de berørte momsfrigitagelser.

Det bemærkes i øvrigt, at ved implementeringen af momssystemdirektivets artikel 134 i momsloven foreslås det at undtage levering af organer, blod og mælk fra mennesker, idet det alene er momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra b, om momsfrigtagelse af hospitalsbehandling m.v., som er

omfattet af den udtømmende opstilling af de berørte momsfritagelser i artikel 134.

Ved implementeringen af momssystemdirektivets artikel 134 i momsloven foreslås det at undtage levering af privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau i momslovens § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., idet det alene er momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra i, om momsfritagelse af skole- og universitetsundervisning m.v., som er omfattet af den udtømmende opstilling af de berørte momsfritagelser i artikel 134.

2.9. Forhøjet momsfritagelsesgrænse for levering af licenser til forfattere og kunstners ophavsretsbelagte værker

2.9.1. Gældende ret

Det fremgår af momslovens § 4 d, at det er momspligtig økonomisk virksomhed, når andre end forfattere og kunstnere leverer licenser til disses ophavsbelagte værker. Det betyder, at f.eks. forvaltningsorganisationer og arvinger af afdøde forfattere og kunstners ophavsrettigheder er afgiftspligtige personer og derfor skal momsregistreres og betale moms af deres omsætning/indtægt fra leveringen af licenserne.

Der er dog i lovens kapitel 17 a en særordning for små virksomheder, hvor det fremgår af § 71 e, stk. 1, at en afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser er fritaget fra registreringspligten og for at betale moms, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse momspligtige leverancer, ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Når andre end forfattere og kunstnere leverer licenser til disses ophavsretsbelagte værker, kan denne særordning anvendes. Er den årlige omsætning på 50.000 kr. og derover, skal den afgiftspligtige person momsregistreres og betale moms.

I § 71 e, stk. 2, er desuden en fritagelse, hvor det fremgår, at en afgiftspligtig persons førstegangssalg af kunstgenstande er fritaget fra registreringspligten og for at betale moms, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse momspligtige leverancer, ikke overstiger 350.000 kr. årligt. Denne fritagelse omfatter også levering af øvrige varer og ydelser op til 50.000 kr.

Momslovens bestemmelser for små virksomheder i kapitel 17 a er en implementering af EU-reglerne i afsnit XII, kapitel 1, i momssystemdirektivet således som disse blev ændret ved Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder.

2.9.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har vist sig, at specielt for arvinger er momsregistrering og momsangivelse og -betaling en administrativ udfordring, da de passivt har arvet ophavsrettighederne, og ofte ikke har anden momspligtig aktivitet og derfor ikke har forudgående kendskab til momsreglerne.

Det foreslås at udvide den gældende fritagelse for momsregistrering m.v. i momslovens § 71 e, stk. 2, på 350.000 kr. for førstegangssalg af kunstværker inkl. levering af andre varer og ydelser op til 50.000 kr., til også at omfatte levering af licenser til forfattere og kunstneres ophavsretsbelagte værker.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en afgiftspligtig person kan opnå fritagelse for momsregistrering og betaling af moms i medfør af bestemmelsen for både førstegangssalg af kunstgenstande, levering af licenser til forfattere og kunstneres ophavsretsbelagte værker og øvrige varer og ydelser op til den foreslåede beløbsgrænse dog således, at salg af øvrige varer og ydelser ikke må overstige 50.000 kr. årligt. F.eks. vil en årlig omsætning her i landet bestående af 250.000 kr. for levering af licenser, 60.000 kr. for førstegangssalg af kunstgenstande og 30.000 kr. for øvrige varer og ydelser være omfattet af bestemmelsen.

I henhold til EU-retten skal en særlige fritagelse for små virksomheder afgrænses på et objektivi grundlag og gælde for alle afgiftspligtige personer, der leverer de pågældende varer eller ydelser. Udvidelsen af fritagelsen til levering af de pågældende licenser kan derfor ikke afgrænses til kun at gælde arvinger. Fritagelsen vil derfor omfatte alle, der leverer sådanne licenser og vil dermed gælde for arvinger, men også for f.eks. forvaltningsorganisationer, såfremt deres samlede årlige omsætning ved meddelelse af licenser ikke overstiger beløbsgrænsen på 350.000 kr. Det bemærkes, at forfattere og kunstneres egen levering af licenser til egne værker efter gældende lovgivning er moms fritaget og også vil være det fremover.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at en årlig grænse på 350.000 kr. fortrinsvis ville kunne anvendes af arvinger, da det skønnes, at nærmest alle andre - f.eks. forvaltningsorganisationer - vil have en større årlig omsætning.

2.10. Ændring af registreringsmuligheder for nikotinprodukter, nikotinholdige væsker og røgfri tobak

2.10.1. Gældende ret

Efter § 13 i lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven) skal der betales afgift af røgfri tobak, der er lovlig at markedsføre efter lov om tobaksvarer. Efter forbrugsafgiftslovens § 13 a skal der betales afgift af nikotinholdige væsker, medmindre de enten er godkendt som lægemidler, eller hvis de er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier og ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter. Efter forbrugsafgiftslovens § 13 b, skal der betales afgift af nikotinprodukter, medmindre de er godkendt som lægemidler.

Efter § 13 c er varer, der er omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, fritaget for afgift, hvis de leveres til en anden registreret oplaghaver, jf. § 13 e, stk. 4, leveres til udlandet, eller hvis de er fuldstændig tilintetgjort

eller gået uigenkaldeligt tabt hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden. Den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne er omfattet af en situation, hvor de er fritaget for afgift.

Det fremgår af § 13 d, stk. 1, 1. pkt., at afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varen her i landet eller modtagelsen af varen fra udlandet. Af § 13 d, stk. 1, 2. pkt., fremgår, at detailsalgspakninger skal påføres et stempelmærke ved pakning af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

§ 13 d, stk. 1, blev affattet ved § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 89, side 37-38, at hvis en oplagshaver skal sende varerne til udlandet, vil varerne ikke være omfattet af kravet i § 13 d, stk. 1, 1. pkt., om, at skulle ompakkes senest 1 måned efter fremstilling eller modtagelse fra udlandet, og de vil heller ikke være omfattet af kravet om stempelmærker efter § 13 d, stk. 1, 2. pkt.

Det fremgår af § 13 d, stk. 4, 2. pkt., at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke i erhvervsmæssigt øjemed må sælge afgiftspligtige varer her i landet uden stempelmærker.

Efter § 13 d, stk. 5, må virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker.

Det fremgår af § 13 e, stk. 2, 1. pkt., at detailsalgspakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, mængden og fremstillerens eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted.

Det fremgår af § 13 e, stk. 2, 5. pkt., at indholdets art, mængde, nikotinkoncentration og navn eller anonymitetsmærke skal anbringes på stempelmærket i stedet for på selve pakningen.

Efter § 13 e, stk. 4, kan en oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, få tilladelse af Skatteforvaltningen til at overføre afgiftspligtige varer uden stempelmærker til en anden registreret oplagshaver.

Efter § 13 f må virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

§ 13 f blev affattet ved § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 89, side 43, at pakningerne skal være lukket på den måde, som er beskrevet under § 13 e, for at være forskriftmæssigt lukkede. Efter § 13 i, stk. 1 og 2, er det en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver for varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærker.

Efter § 13 j, stk. 3, er Skatteforvaltningen bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.

Efter § 13 l finder § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. De nævnte bestemmelser finder heller ikke anvendelse for virksomheder, der handler med sådanne varer, og personer, som er i besiddelse af sådanne varer.

Efter § 14 a, stk. 1, skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Virksomheder, der ompakker eller omhælder varer omfattet af afsnit IX, skal ligeledes registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til oplagshavere udstedes et bevis for registreringen.

Efter § 15, stk. 2, skal oplagshavere føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Efter § 17, stk. 4, er Skatteforvaltningen berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end oplagshavere.

Efter § 17, stk. 7, skal oplagshavere registreret for afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, for hvert kvartal afgive oplysninger om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer til Skatteforvaltningen til brug i statistisk øjemed.

Efter § 18, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav, hvis varer er blevet overdraget, erhvervet eller anvendt af en registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift,

som skulle have været betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Hvis størrelsen af det skyldige beløb ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Efter forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 2 og 3, straffes der med bøde for forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af visse angivne bestemmelser samt fortsættelse af driften af en virksomhed, som har fået frataget sin registrering og fået meddelt, at den har fået frataget sin registrering.

Efter § 22, stk. 5, udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Efter § 22, stk. 6, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse, hvis nogen har begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, og overtrædelser af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde. Har nogen overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, eller overtrådt § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen

I et bindende svar fra Skatterådet af 28. april 2026, der er offentliggjort som SKM2026.234.SR, opfyldte den virksomhed, der havde anmodet om svaret, ikke betingelserne i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, for at blive registreret som oplagshaver, da den hverken fremstillede eller importerede røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinprodukter. Virksomheden kunne derfor ikke registreres som oplagshaver og kunne derfor heller ikke købe, modtage eller opbevare afgiftsfrie nikotinprodukter uden stempelmærker efter forbrugsafgiftslovens § 13 f.

Virksomheden eksporterede varer til bl.a. Grønland. Virksomheden havde indgået aftale med en dansk fremstiller af nikotinposer om køb af nikotinposer, der skulle eksporteres til Grønland. Nikotinposerne var fremstillet specifikt til Grønland, bl.a. stod der ”Grønland ONLY” på emballagen.

I et bindende svar fra Skatterådet af 28. april 2026, der er offentliggjort som SKM2026.236.SR, bekræftede Skatterådet, at en registreret oplagshaver efter forbrugsafgiftsloven afgiftsfrit kunne eksportere nikotinprodukter til udlandet. Detailsalgspakninger, som leveres til udlandet, skulle således ikke påføres stempelmærker, når det kunne dokumenteres, at de afgiftspligtige varer var blevet leveret eller skulle leveres til udlandet.

2.10.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På baggrund af det bindende svar i SKM2026.234.SR har Skatte- og Vækstministeriet overvejet, om der er de rette registreringsmuligheder i forbrugsafgiftsloven.

Havde virksomheden, der anmodede om det bindende svar, indgået en aftale om at købe nikotinposer fra en udenlandsk fremstiller af nikotinposer, kunne virksomheden være blevet registreret som oplagshaver, da den så ville modtage afgiftspligtige varer fra udlandet. Dette skaber et incitament til at købe nikotinposer fra udenlandske fremstillere frem for danske, hvilket er til ulempe for danske fremstillere. Skatte- og Vækstministeriet ser ikke anledning til en sådan forskelsbehandling af danske og udenlandske fremstillere.

Derfor foreslås det, at der indføres mulighed for, at virksomheder kan registrere sig som distributører, hvis de hverken importerer eller fremstiller røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinposer. Distributører skal kunne modtage afgiftspligtige varer fra oplagshavere i Danmark og opbevare disse varer uden stempelmærker, så virksomheden efterfølgende kan sende varerne ud af landet uden stempelmærker.

På baggrund af det bindende svar i SKM2026.236.SR, og bemærkningerne til § 13 d, stk. 1, 1. pkt., vurderer Skatte- og Vækstministeriet, at kravet om påsætning af stempelmærker ikke finder anvendelse for varer, som registrerede oplagshavere leverer til distributører. Det skyldes, at distributører kun må modtage og opbevare varer uden stempelmærker, hvis varerne skal sendes ud af landet, og at der derfor må være en formodning for, at varerne skal leveres til udlandet.

På baggrund af bemærkningerne til § 13 f, hvorefter pakninger kun er forskriftsmæssigt lukkede, hvis de er lukket på den måde, der er beskrevet i §

13 e, vurderer Skatte- og Vækstministeriet, at distributører kan modtage varer, der ikke er forskriftsmæssigt lukkede. Skatte- og Vækstministeriet har dels lagt vægt på bemærkningerne til § 13 d, stk. 1, 2. pkt., hvorefter kravet ikke gælder for varer, der skal sendes til udlandet, og indholdet af § 13 e, stk. 2, 1. og 5. pkt., hvorefter de fleste af de oplysninger, der skal fremgå af pakningen, skal fremgå af stempelmærket – som der ikke vil være krav om.

Røgfri tobak og nikotinholdige væsker er underlagt de samme registreringskrav og administrative bestemmelser som nikotinposer, og derfor foreslås registreringen som distributør også at skulle omfatte disse varer.

Distributører må kun sælge røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinposer uden stempelmærker til udlandet. Dette ændrer dog ikke ved, at distributører, der også modtager de nævnte varer med stempelmærker, gerne må sælge varerne med stempelmærker her i landet. Distributører har dog ikke mulighed for at bestille stempelmærker og sætte disse på varer uden stempelmærker.

Forbrugsafgiftsloven indeholder en række bestemmelser, der retter sig mod virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, der både retter sig mod registrerede oplagshavere og andre virksomheder, f.eks. grossister og detailhandlere. I det omfang, at de afgiftspligtige varer er varer, der er omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (dvs. røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter), er registrerede distributører også omfattet af regler, der retter sig mod virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Det foreslås, at distributører skal stille sikkerhed for at blive registreret. Mindestebeløbet for sikkerhedsstillelse foreslås at udgøre 20.000 kr. 20.000 kr. svarer til godt 900 dåser med 20 nikotinposer, der hver indeholder 11 mg nikotin. Det svarer også til 4.000 e-cigaretter med 2 ml nikotinholdig væske, der har en koncentration over 12 mg nikotin pr. ml, eller godt 1.200 dåser med 14 g røgfri tobak pr. dåse. Ved fastsættelsen af mindestebeløbet for sikkerhedsstillelse til 20.000 kr., har Skatte- og Vækstministeriet lagt vægt på, at mindestebeløbet for sikkerhedsstillelse for registrering efter tobaksafgiftsloven er på 10.000 kr., jf. § 17 i bekendtgørelse nr. 150 af 10. februar 2023 om tobaksafgifter. Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at risikoen for afgiftstab er større for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker end for varer, der er omfattet af tobaksafgiftsloven (dvs. cigaretter, røgtobak, cigarer, cigarillos og cerutter). Det skyldes, at tobaksafgiftsloven er harmoniseret i EU, og derfor bliver varer, som er omfattet af tobaksafgiftsloven, overvåget gennem overvågnings- og kontrolsystemet EMCS (Excise

Movement and Control System). Da afgifterne på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker ikke er harmoniseret i EU, kan disse varer ikke overvåges gennem EMCS. Derfor er overvågningen og kontrollen af disse varer mindre effektiv end for varer, der er afgiftspligtige efter tobaksafgiftsloven.

Der er ikke krav om sikkerhedsstillelse for at blive registreret som oplagshaver. Det skyldes, at afgiften betales ved køb af stempelmærker, og betaling af afgiften derfor sker i forbindelse med, at stempelmærkerne bestilles. I forbrugsafgiftslovens 13 d, stk. 1, er der krav om, at detailsalgspakninger hos oplagshavere senest skal være påført et stempelmærke 1 måned efter fremstilling her i landet eller modtagelse her i landet. Da varer uden stempelmærker hos en registreret distributør er bestemt til udlandet, gælder kravet i § 13 d, stk. 1, ikke, se også afsnit 2.10.1. Da der derfor kan ligge varer uden stempelmærker (og derfor uden afgift) i længere perioder hos en distributør end hos en oplagshaver, er der en højere risiko for afgiftstab forbundet med varerne hos en distributør. Oplagshavere kan dog stille sikkerhed, hvis de ønsker kredit med afgiftsbetalingen efter forbrugsafgiftslovens § 13 g.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen skal kunne fratage en virksomhed registreringen som distributør, hvis virksomheden fremstiller, modtager, udleverer, ompakker, omhælder, oplagrer eller på anden måde håndterer varer, der er bestemt til salg her i landet, uden stempelmærker. Det skyldes, at virksomheder, der foretager disse aktiviteter, skal registrere sig som oplagshavere.

Efter § 13 l, der er gengivet i afsnit 2.10.1, finder visse angivne bestemmelser ikke anvendelse for bl.a. virksomheder, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Det drejer sig om § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, om bl.a. bagatelgrænser, opgørelse, angivelse og godtgørelse af afgift, der ikke betales ved stempelmærker, samt hæftelse. Da registrerede distributører handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, er de omfattet af § 13 l, og derfor finder § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1 ikke anvendelse på registrerede distributører.

2.11. Tilpasning af reglerne om registrering som varemodtager i spiritusafgiftsloven

2.11.1. Gældende ret

Rådets Direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter blev omarbejdet ved Rådets Direktiv (EU) 2020/262

af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (herefter cirkulationsdirektivet). Det omarbejdede cirkulationsdirektiv blev implementeret i dansk ret ved lov nr. 1240 af 11. juni 2021.

Cirkulationsdirektivet regulerer de EU-harmoniserede punktafgiftspligtige varers bevægelse i EU. Cirkulationsdirektivet er i dansk ret implementeret ved lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

Ved § 15 i lov nr. 1489 af 10. december 2024 blev der i spiritusafgiftslovens § 7 indsat et nyt stykke efter stk. 4, der gav mulighed for, at en virksomhed m.v. kan registreres som varemottager, hvis den som led i udøvelsen af sit erhverv modtager varer fra andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. På baggrund af indsættelsen i spiritusafgiftslovens § 7 af det nye stykke blev der også ændret i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 3, § 7, stk. 6, § 8, stk. 1, nr. 2, § 8, stk. 4, 3. pkt., og § 31, stk. 1, nr. 2, og der blev konsekvensændret i § 8, stk. 6, 3. pkt., og § 33 b, stk. 4.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 23, side 843, at § 15 implementerer dele af Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), der trådte i kraft den 13. februar 2023. Det fremgår også, at direktivet blev implementeret ved lov nr. 1240 af 11. juni 2021, men efter dialog med Kommissionen blev det vurderet, at enkelte bestemmelser ikke var gennemført korrekt, og at lovforslaget ville medføre korrekt implementering af direktivet.

§ 15 i lov nr. 1489 af 10. december 2024 trådte i kraft den 1. januar 2025. Som følge af § 6 i lov nr. 96 af 4. februar 2025 fandt de nævnte ændringer alene anvendelse til og med den 15. februar 2025, da der var behov for at tilpasse de systemer, der er nødvendige for at understøtte, at virksomheder kan registrere sig som varemottagere.

2.11.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatte- og Vækstministeriet har overvejet, om der er yderligere behov for ændringer af spiritusafgiftsloven for at sikre, at cirkulationsdirektivet er implementeret korrekt, at afgiften kan opkræves, og at varemottagerne kan kontrolleres. Skatte- og Vækstministeriet har også overvejet tiltag, der kan forenkle varemottagerens og Skatteforvaltningens administration, og som kan øge ensartetheden på tværs af de harmoniserede afgiftslove (dvs. spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og lov om energiafgift af mineralolier m.v.).

Der er bl.a. ikke fastsat en pligt for registrerede varemottagere til at afregne afgiften, opgøre den afgiftspligtige mængde eller føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer. Disse justeringer er nødvendige for at kunne opkræve afgiften og kontrollere varemottagerne.

Herudover er der ikke regler om Skatteforvaltningens mulighed for at pålægge varemottagere at stille sikkerhed. Det er nødvendigt for at sikre korrekt implementering af EU-lovgivningen, at der er regler om sikkerhedsstillelse for varemottagere. Disse ændringer medfører også tilpasninger af straffbestemmelserne i spiritusafgiftsloven.

Derfor foreslås der ændringer i spiritusafgiftslovens § 7, § 8, stk. 8, 2. pkt., § 8, stk. 9, nr. 1, og §§ 10, 12, 18, 20, 20 a, 21 og 24. De foreslåede ændringer til disse bestemmelser skal sikre, at cirkulationsdirektivet er implementeret korrekt, at afgiften kan opkræves, og at varemottagerne kan kontrolleres.

Efter gældende ret har registrerede varemottagere ikke mulighed for at fradrage godtgørelse af afgift for eksporterede varer på deres afgiftsangivelse, men skal i stedet sende en anmodning om godtgørelse til Skatteforvaltningen. Registrerede varemottagere kan heller ikke udpege et sted til direkte levering. Sådanne ændringer er ikke nødvendige af hensyn til EU-retten, men kan bidrage til at forenkle varemottagernes og Skatteforvaltningens administration og øge ensartetheden på tværs af afgiftslovgivningen, da det er muligheder, der findes i andre harmoniserede afgiftslove.

Derfor foreslås der ændringer i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 3, nr. 3, § 8, stk. 10, og § 15. De foreslåede ændringer til disse bestemmelser skal forenkle varemottagernes administration og øge ensartetheden på tværs af afgiftslovgivningen.

I andre afgiftslove er overtrædelse af bestemmelserne strafbar, og Skatte- og Vækstministeriet finder, at det også bør være tilfældet i spiritusafgiftsloven.

Derfor foreslås der ændringer i spiritusafgiftslovens §§ 31 og 33, således at overtrædelse af bestemmelserne i spiritusafgiftsloven også er strafbart.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 3,9 mio. kr. i 2026, 2,1 mio. kr. i 2027, 2,3 mio. kr. i 2028, 2,0 mio. kr. i 2029 og 1,7 mio. kr. årligt i 2030-31, 1,6 mio. kr. i 2032, 1,5 mio. kr. i 2033, 1,4 mio. kr. i 2034, 1,3 mio. kr. i 2035, 0,4 mio. kr. i 2036 og 0,1 mio. kr. varigt.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser i form af lettelser og omstillingsomkostninger for erhvervslivet.

Omkostningerne vedrører navnlig en ny mulighed for registrering som distributør, hvor virksomheder bl.a. skal registreres, have godkendt lokaler, stille sikkerhed samt indsende oplysninger til Skatteforvaltningen. Omvendt forventes lovforslaget også at medføre lettelser, da visse virksomheder kan undgå momsregistrering i flere EU-lande, ligesom varemottagere i nogle tilfælde kan anvende direkte levering og kan få godtgørelse via den løbende afgiftsangivelse frem for særskilt ansøgning.

På baggrund af ovenstående vurderes det, at de samlede administrative konsekvenser ikke overstiger 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Gennemførelse af lovforslaget vil medføre implementering i nødvendigt omfang af de bestemmelser i Rådets direktiv (EU) 2025/516 af 11. marts 2025 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsregler for den digitale tidsalder (kaldet ViDA), der skal træde i kraft den 1. januar 2027. Konkret er der tale om ændringsdirektivets artikel 2, nr. 1-4, 9, 12 og 14. De andre af direktivets bestemmelser med gennemførelsesfrist den 1. januar 2027 planlægges gennemført ved ændringer i momsbekendtgørelsen (direktivets artikel 2, nr. 10 og 15) eller vurderes ikke at kræve ændring i dansk ret (direktivets artikel 2, nr. 5-8, 11 og 13).

Herudover implementeres artikel 134 i Rådets direktiv 2006/112.

Endelig implementeres artikel 1, nr. 20, i Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2026 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften (satsdirektivet).

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med EU-reglerne i afsnit XII, kapitel 1, i momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EC af 28. november 2006), således som disse blev ændret ved Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder.

Dele af lovforslagets § 3 implementerer dele af Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), der trådte i kraft den 13. februar 2023. Direktivet blev implementeret ved lov nr. 1240 af 11. juni 2021, men efter dialog med Kommissionen er det vurderet, at enkelte bestemmelser ikke er gennemført korrekt. Lovforslaget vil – sammen med lov nr. 1489 af 10. december 2024 – medføre korrekt implementering af direktivet.

Justering af gennemførelsen af direktivet medfører ændringer i spiritusafgiftsloven. Implementeringen vurderes at være i overensstemmelse med principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. august 2026 til den 25. september 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, AlfaRehab, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma-Allergi Danmark, ATP, AUTIG, AutoBranchen Danmark, AutoCamperRådet, BECIG – Brancheforeningen for E-cigaret forhandlere, Behandlingscenter Tjele, Business Danmark, Carta, CEPOS, Create Denmark, DADAFO – Dansk e-Damper Forening, Danmarks Motor Union, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Statistik, Dansk AutoGenbrug, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Elbil Alliance, Dansk Erhverv, Dansk Erhverv Digital Handel, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Forfatterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Kunstnerråd, Dansk Misbrugsbehandling, Dansk Musiker Forbund, Dansk Retursystem A/S, Dansk Selskab for Folkesundhed, Dansk Told & Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Destillerier og Spiritusproducenter, Danske Medier, Danske Regioner, Danske Universiteter, Dataetisk Råd, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, DEA, Den Danske Dommerforening, DFIM Garantifond (Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring), DI, DI Bilbranchen, Digitaliseringsstyrelsen, DM&T, Domstolsstyrelsen, DTU, Eksportrådet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FDM, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske Amerikanerbilklubber,

UDKAST

Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Greenpeace Danmark, HORESTA, It-Branchen, IT-Universitetet, Justitia, Kirkens Korshær, Kræftens Bekæmpelse, Lands-skatte retten, Lungeforeningen, Lægeforeningen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Ni-kotinbranchen, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Retssik-kerhedssekretariatet, Rigsrevisionen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankefor-valtningen, Skattebetalerne, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Tinglysningsretten, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Trafikstyrel-sen, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsstyrelsen, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, VisitDenmark, Vurderingsankenævn-s-foreningen, Ældre Sagen og Økonomistyrelsen.

10. Sammenfattende skema

Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen nævneværdige
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 3,9 mio. kr. i 2026, 2,1 mio. kr. i 2027, 2,3 mio. kr. i 2028, 2,0 mio. kr. i 2029 og 1,7 mio. kr. årligt i 2030-31, 1,6 mio. kr. i 2032, 1,5 mio. kr. i 2033, 1,4 mio. kr. i 2034, 1,3 mio. kr. i 2035, 0,4 mio. kr. i 2036 og 0,1 mio. kr. varigt.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Nogle virksomheder får administrative lettelser.	Nogle virksomheder får administrative byrder.

UDKAST

	Samlet set vurderes lovforslaget at medføre konsekvenser for under 4 mio. kr. årligt.	Samlet set vurderes lovforslaget at medføre konsekvenser for under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Gennemførelse af lovforslaget vil i nødvendigt omfang implementere de bestemmelser i Rådets direktiv (EU) 2025/516 af 11. marts 2025 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsregler for den digitale tidsalder (kaldet ViDA), der skal træde i kraft den 1. januar 2027. Herudover implementeres artikel 134 i Rådets direktiv 2006/112 (moms-systemdirektivet). Endelig implementeres artikel 1, nr. 20, i Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften (satsdirektivet). Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med særordningen for små virksomheder i afsnit XII, kapitel 1, i momsdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EC af 28. november 2006). Lovforslaget implementerer også dele af Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019, der trådte i kraft den 13. februar 2023. Direktivet blev implementeret ved lov nr. 1240 af 11. juni 2021, men efter dialog med Kommissionen er det vurderet, at enkelte bestemmelser ikke er gennemført korrekt. Lovforslaget vil – sammen med lov nr. 1489 af 10. december 2024 – medføre korrekt implementering af direktivet. Justering medfører ændringer i spiritusafgiftsloven. Implementeringen vurderes at være i overensstemmelse med principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering	Ja	Nej X

UDKAST

af ikke-erhvervsrettet EU-regulering)	
---------------------------------------	--

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Momslovens fodnote 1 til titlen indeholder en henvisning til de EU-retsakter, som er gennemført i dansk ret ved momsloven. Den seneste lovebekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024 indeholder henvisninger til direktiver gennemført i dansk ret ved momsloven til og med dette tidspunkt. Den seneste ændring af noten trådte i kraft den 1. januar 2025, jf. § 1 i lov nr. 332 af 9. april 2024.

Det foreslås i momslovens fodnote 1 at indsætte henvisning til Rådets direktiv (EU) 2025/515 af 11. marts om ændring af momsreglerne for den digitale tidsalder.

Det betyder, at dele af Rådets direktiv (EU) 2025/516 af 11. marts 2025 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsreglerne for den digitale tidsalder gennemføres ved dette lovforslag.

Forslaget betyder, at det formelle krav om en notehenvisning til det relevante direktiv overholdes.

Til nr. 2

I henhold til momslovens § 4 c, stk. 2, anses elektroniske grænseflader såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, der formidler levering af varer inden for EU fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, til en ikkeafgiftspligtig person, for selv at have modtaget og leveret disse varer. Bestemmelsen betyder således, at platformene m.v. anses for de formodede leverandører af varerne i stedet for de underliggende leverandørvirksomheder. Fjernsalg af varer inden for EU er defineret i § 4 c, stk. 3, og i henhold hertil er der tale om levering til alle kunder, undtagen når disse ikke er momsregistrerede, jf. stk. 3, nr. 1.

Ud over at varer kan sælges ved fjernsalg til ikkeafgiftspligtige personer – forbrugere – og momsregistrerede virksomheder, kan der også ske salg til afgiftspligtige personer, der ikke er momsregistrerede – f.eks. små virksomheder under de nationale grænser for momsplicht eller offentlige myndigheder.

Det foreslås i momslovens § 4 c, stk. 2, at ændre »en ikkeafgiftspligtig person« til »en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momsplichtige i henhold til § 50, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person«.

Formålet med forslaget er at tilpasse reglen om formodet leverandør i § 4 c, stk. 2, til definitionen af fjernsalg inden for EU i § 4 c, stk. 3, hvilket vil betyde, at de elektroniske grænseflader vil blive anset for at være formodet leverandør for alle de varer, de ved fjernsalg formidler levering af inden for EU

UDKAST

fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, når blot kunden ikke er momsregistreret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af momslovens § 10, stk. 1, at en afgiftspligtig persons overførsel til et andet EU-land af en vare til brug for dennes virksomhed i det andet land anses for at være en levering mod vederlag, jf. dog stk. 2 og 3 og § 10 a.

Dette betyder, at overførslen af varen som udgangspunkt er momspligtig, idet der dog er undtagelser herfra, herunder en undtagelse nævnt i § 10 a.

I § 10 a, stk. 1, 1. pkt., er fastsat, at uanset § 10 anses en afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale ikke for at være levering mod vederlag. I § 10 a, stk. 2, defineres et konsignationslager, og i stk. 3-7 er fastlagt de specifikke krav og betingelser, som den afgiftspligtige person, der overfører varerne, skal overholde. Overholdes reglerne ikke, vil der være tale om en overførsel mod vederlag i henhold til hovedreglen i § 10.

Det foreslås, at i momslovens § 10, stk. 1, udgår »og § 10 a«.

Der betyder, at henvisningen til § 10 a udgår, da en gensidig henvisning ikke er nødvendig, og det er tilstrækkeligt, at det fremgår af § 10 a, at bestemmelserne i paragraffen om overførsel af varer i henhold til en konsignationsaftale gælder uanset § 10.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 4

I henhold til momslovens § 10 a anses overførsel af en vare til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale ikke for at være en levering mod vederlag. Dette er en særregel i forhold til hovedreglen i § 10, stk. 1, hvorefter overførsel af en vare til et andet EU-land anses som en levering mod vederlag, og moms skal betales i det land, hvor transporten eller forsendelsen afsluttes. Ved salg mellem to momsregistrerede virksomheder er det køber, der gennem sin momsregistrering i hjemlandet skal betale erhvervesmoms.

Formålet med særreglen i § 10 a er, at virksomheder på visse betingelser kan undgå at skulle momsregistreres og betale erhvervesmoms, når de overfører varer til sig selv ved at lægge dem på lager i et andet EU-land. Særreglen er begrænset til overførslen af varer, hvor der er indgået en konsignationsaftale, hvilket betyder, at køber skal være kendt og momsregistreret på tidspunktet for overførslen til lageret. Dertil er købers momsregistrering nødvendig, idet det vil være køberen, der skal betale erhvervesmomsen, når varen

UDKAST

tages fra lageret og fysisk overgår til køber. En anden betingelse er, at varerne kun må ligge på lageret i 12 måneder.

Hvis køber ikke er kendt på tidspunktet for varenes overførsel, herunder hvis de er planlagt solgt til almindelige forbrugere, vil sælger skulle være momsregistreret i det land, hvor lageret er beliggende, og betale erhvervsmoms og senere salgsmoms der. Reglen i § 10 a har således begrænset anvendelsesmulighed.

Med Rådets direktiv (EU) 2025/516 er der vedtaget en række nye regler, der har til hensigt at forenkle reglerne for overførsel af egne varer til lagre i andre EU-lande, så der ikke længere vil være tilfælde, hvor det er nødvendigt for sælger at være momsregistreret i det land, hvor lageret er beliggende. Disse regler skal være gennemført i dansk lovgivning til ikrafttrædelse den 1. juli 2028 i stedet for de gældende regler om overførsel i henhold til en konsignationsaftale.

Det foreslås på ovenstående baggrund, at den gældende § 10 a begrænses tidsmæssigt således, at reglen kun kan anvendes for varer overført, før de nye regler skal træde i kraft den 1. juli 2028.

Det foreslås, at i momslovens § 10 a, stk. 2, nr. 1, efter »til et andet EU-land« indsættes »den 30. juni 2028 eller før«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 1-6, gennemfører momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra b-e, g-j og l-n, som bl.a. momsfritager hospitalsbehandling m.v., social forsorg og bistand m.v., uddannelse af børn og unge og skole- og universitetsundervisning m.v., visse foreninger og organisationer, ydelser i nær tilknytning til sportsaktiviteter m.v. og visse kulturelle aktiviteter.

Det bemærkes, at levering af organer, blod og mælk fra mennesker er afgiftsfritaget efter momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra d. Levering af organer, blod og mælk fra mennesker anses for omfattet af begrebet hospitalsbehandling i momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, om afgiftsfritagelse af hospitalsbehandling m.v.

Det bemærkes desuden, at levering af privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau er afgiftsfritaget efter momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra j. Levering af privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau er fritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt.

Det følger af momssystemdirektivets artikel 134, at afgiftsfritagelse af levering af varer og ydelser opført i direktivets artikel 132, stk. 1, litra b, g-i og l-n, forudsætter opfyldelse af to betingelser. Dels at transaktionerne er

UDKAST

uomgængelig nødvendige for udførelsen af de fritagne transaktioner, dels at transaktionerne ikke hovedsageligt har til formål at skabe yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder.

Momssystemdirektivets artikel 134 er ikke gennemført i momsloven. For at bringe momsloven i overensstemmelse med momssystemdirektivet foreslås det at gennemføre momssystemdirektivets artikel 134 i momslovens § 13.

Det foreslås, at i momslovens § 13 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke stk. 2, hvis 1. pkt. er »Levering af varer og ydelser omfattes ikke af fritagelsen efter stk. 1, nr. 1, for så vidt angår hospitalsbehandling undtagen levering af organer, blod og mælk fra mennesker, nr. 2, nr. 3, 1. pkt., nr. 4, nr. 5 og nr. 6, i følgende tilfælde:«

Det foreslåede i stk. 2, 1. pkt., betyder, at afgiftsfritagelserne i lovens § 13, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår hospitalsbehandling undtagen levering af organer, blod og mælk fra mennesker, nr. 2, nr. 3, 1. pkt., nr. 4, nr. 5 og nr. 6, af levering af nært tilknyttede varer og ydelser betinges af de i stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Det foreslåede i stk. 2, 1. pkt., implementerer momssystemdirektivets artikel 134, 1. pkt. i momsloven.

Det foreslås som *nr. 1* at indsætte: »1) såfremt transaktionerne ikke er uomgængelig nødvendige for udførelsen af de transaktioner, der er fritaget for afgift«.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 1, betyder, at det vil være en betingelse for at afgiftsfritage levering af nært tilknyttede varer og ydelser, at disse er uomgængelig nødvendige for udførelsen af de transaktioner, der er fritaget for afgift. Materielt set er der tale om en kodificering af retstilstanden, da denne betingelse efter retspraksis og administrativ praksis er indfortolket i momslovens § 13, stk. 1, nr. 1-6. Med det foreslåede vil ordlyden i momsloven fremadrettet være i overensstemmelse med direktivets bagvedliggende bestemmelse i artikel 134, litra a.

Dette vil udgøre den ene af to betingelser for, at en nært tilknyttet leverance kan fritages for afgift. Det foreslåede i stk. 2, nr. 1, indebærer en kodificering af gældende retstilstand, da betingelsen ikke fremgår eksplicit af den gældende ordlyd i momslovens § 13, stk. 1, nr. 1-6. Det foreslåede i stk. 2, nr. 1, implementerer momssystemdirektivets artikel 134, litra a i momsloven.

Det foreslås som *nr. 2*, at »2) såfremt transaktionerne hovedsageligt tager sigte på at give organet yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med momspligtige erhvervsvirksomheder«.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 2, betyder, at det vil være en betingelse for at afgiftsfritage levering af nært tilknyttede varer og ydelser, at disse transaktioner

UDKAST

ikke hovedsageligt har til formål at give organet yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder.

Dette vil udgøre den anden af to betingelser for, at en nært tilknyttet leverance kan fritages for afgift. Det foreslåede i stk. 2, nr. 1, implementerer betingelsen i momssystemdirektivet artikel 134, litra b, i momsloven.

Med det foreslåede i stk. 2 vil momssystemdirektivets artikel 134 blive implementeret i momsloven, således at afgiftsfritagelse af nært tilknyttede leverancer af de i artikel 134 oplistede fritagelser betinges af et kriterie om, at nært tilknyttede transaktioner skal være uomgængelig nødvendige for levering af den momsfritagne kerneydelse, og et kriterie om, at nært tilknyttede transaktioner ikke hovedsageligt har til formål at give organet yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder. Det foreslåede i stk. 2 indebærer samlet set, at afgiftsfritagelse af nært tilknyttede leverancer vil skulle bero på en samlet konkret vurdering af, hvorvidt de to kumulative betingelser er opfyldt.

Betingelserne om, at nært tilknyttede leverancer skal være uomgængelig nødvendige og ikke hovedsageligt have til formål at give organet yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder, vil skulle vurderes konkret, og der vil ikke alene kunne tages afsæt i leverancernes generelle karakter.

Den konkrete vurdering af hvorvidt en nært tilknyttet leverance er uomgængelig nødvendig for kerneområdet for den afgiftsfritagne leverance og ikke hovedsageligt har til formål at give organet yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder vil skulle bero på en stillingtagen til samtlige relevante karakteristika, formål og øvrige omstændigheder ved den pågældende leverance. Denne vurdering vil ikke alene kunne udledes af den nært tilknyttede leverances umiddelbare karakter.

Med det foreslåede vil der kunne opstå tilfælde, hvor en given leverance af nært tilknyttede varer og ydelser til en af de omhandlede momsfritagelser i momsloven ikke vil kunne momsfritages, enten fordi leverancen efter en konkret vurdering ikke vil kunne anses som uomgængelig nødvendig eller hovedsageligt har til formål at give organet yderligere indtægter i direkte konkurrence med momspligtige virksomheder. Eksempelvis vil en idrætsforenings salg af adgang til fitness, golf eller klatring efter en samlet konkret vurdering af samtlige relevante karakteristika, formål og øvrige omstændigheder ved den pågældende leverancer kunne blive anset for momspligtig og dermed ikke omfattet af momsfritagelsen af levering af ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning i momslovens § 13, stk. 1, nr. 5.

Med det foreslåede i stk. 2 bliver stk. 2 og 3 herefter stk. 3 og 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til nr. 6

Overskriften før § momslovens 21 e er »Særregel for begrænset salg inden for EU af elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester og fjernsalg af varer«.

Den bagvedliggende overskrift i momsdirektivet henviser til de konkrete artikler i lovgivningen, som særreglen for begrænset salg omfatter og ikke en beskrivelse af de omfattede ydelser og varer.

Det foreslås, at *overskriften* før § 21 e affattes således »*Særregel for begrænset salg inden for EU af visse varer omfattet af § 14 b, stk. 1, og ydelser omfattet af § 21 c*«.

Der er tale om en sproglig justering og indsættelse af de konkrete paragraffer i momsloven.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 7

Momslovens § 21 e er en særregel for begrænset salg inden for EU af elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester omfattet af § 21 c samt for fjernsalg af varer inden for EU omfattet af § 14 b, stk. 1.

Hovedreglen for, hvor salg til ikkeafgiftspligtige personer (forbrugere) af elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester har leveringssted (det sted, hvor moms af salget skal betales), er i henhold til § 21 c det sted, hvor køber er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted. Hovedreglen for, hvor fjernsalg af varer inden for EU har leveringssted, er i henhold til § 14 b, stk. 1, det sted, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes. I begge disse tilfælde vil momsen af salgene skulle betales i et andet EU-land end der, hvor sælger er etableret, hvilket vil kræve, at ved salg til ikkeafgiftspligtige købere (forbrugere) skal sælger momsregistreres i de lande, hvor momsen skal betales, eller registreres i One Stop Shops EU-ordning.

Efter den gældende særregel for begrænset salg af de omhandlede ydelser og varer er der i § 21 e en særregel om, at leveringsstedet for disse ydelser og varer er i sælgers land, når visse betingelser er opfyldt. Sælger kan med denne særordning betale eventuel moms af salget i eget land efter dette lands regler, herunder registreringsgrænse og momssats.

Betingelserne for at anvende særordningen er i § 21 e, stk. 2, nr. 1-3. Den første betingelse er, at sælger er etableret eller i mangel af etableringssted har sin bopæl eller sædvanligt opholdssted i et EU-land. Den anden betingelse er, at salget sker til ikkeafgiftspligtige personer (forbrugere) fra et andet land end sælgers. Den tredje betingelse er, at den samlede værdi uden moms af

UDKAST

leveringerne ikke skal overstige 10.000 euro i det indeværende og foregående kalenderår.

Det foreslås, at momslovens § 21 e, stk. 2, nr. 2, affattes således »2) Ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end det land, der er omhandlet i nr. 1, eller varer forsendes eller transporteres fra det i nr. 1 omhandlede EU-land til et andet EU-land.«

Det betyder, at bestemmelsen, der indeholder den anden betingelse for brug af ordningen, omformuleres, så det bliver klart, at særordningen kun omfatter ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end det land, der er omhandlet i nr. 1 (der er det EU-land, hvor sælger er etableret eller har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted), eller varer forsendes eller transporteres fra det i nr. 1 omhandlede EU-land til et andet EU-land.

Præciseringen gør det klart, at varer der forsendes eller transporteret fra andre lande end sælgers, f.eks. fra et lager i et andet EU-land, ikke omfattes af særordningen.

Præciseringen svarer til en tidligere retningslinje udstedt af EU's momskomite, der ikke har været bindende for EU-landene, men nu indføres som regel i momsdirektivet for at sikre ens praksis i alle EU-lande.

Danmark har fulgt retningslinjen i praksis, hvorfor præciseringen af betingelsen for brug af ordningen i § 21 e, stk. 2, nr. 2, ikke påvirker dansk praksis.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Som anført i bemærkningerne til nr. 6 og 7 omhandler momslovens § 21 e en særordning for begrænset salg inden for EU af elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio-og tv-spredningstjenester omfattet af lovens § 21 c samt for fjernsalg af varer inden for EU omfattet af lovens § 14 b, stk. 1. Særordningen betyder, at det sted, hvor moms skal betales ved salg af disse ydelser og varer til ikkeafgiftspligtige personer, er i det land, hvor sælger er etableret eller har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted, hvis den samlede omsætning uden moms ikke overstiger 10.000 euro i det indeværende og foregående kalenderår.

Det er dog muligt i henhold til § 21 e, stk. 2, at fravælge særordningen og anvende hovedreglerne for leveringsstedet efter lovens § 21 c og § 14 b, stk. 1, som er i det land, hvor ydelserne leveres til eller hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes.

UDKAST

Det foreslås, at i momslovens § 21 e indsættes »Stk. 3. Afgiftspligtige personer der er registreret i EU-ordningen i kapitel 16 anses for at have anvendt muligheden for fravalg nævnt i stk. 2.«

Det betyder, at hvis sælger har valgt at registrere sig i One Stop Shops EU-ordning, har sælger samtidig fravalgt at anvende særordningen og i stedet bruge de almindelige regler for leveringssted. Bestemmelsen svarer til en tidligere retningslinje udstedt af EU's momskomite, der ikke har været bindende for EU-landene, men nu indføres som regel i momsdirektivet for at sikre ens praksis i alle EU-lande.

Danmark har fulgt retningslinjen i praksis, hvorfor forslaget til nyt § 21 e, stk. 3, ikke påvirker dansk praksis.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Momslovens kapitel 5 indeholder regler for afgiftspligtens indtræden. Hovedreglen er i henhold til § 23, stk. 1, at afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor leveringen af varen eller ydelse finder sted (leveringstidspunktet).

Nærmere regler for, hvornår leveringstidspunktet konkret er i forskellige situationer findes i § 23, stk. 2-5, og §§ 23 a – 24 samt § 25 a, som f.eks. indeholder specifikke regler i tilfælde, hvor betaling helt eller delvist finder sted inden levering, der er udstedt faktura før eller snarest efter levering, ved løbende leverancer og ved levering af ydelser inden for EU. Disse regler er fastsat i overensstemmelse med de bagvedliggende EU-regler i momssystemdirektivets artikel 63-67.

Artikel 66, stk. 1, indeholder en mulighed for nationalt at fastsætte, at leveringstidspunktet for visse transaktioner eller kategorier af afgiftspligtige personer f.eks. er senest ved udstedelse af faktura eller senest når betaling er modtaget. I momsloven er denne mulighed anvendt til i § 23, stk. 2, at fastsætte, at udstedes en faktura anses faktureringstidspunktet som leveringstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden eller snarest efter leverings afslutning. I henhold til artikel 66, stk. 2, må denne mulighed for nationalt fastsatte regler dog ikke anvendes i forbindelse med grænseoverskridende leveringer, hvor det er køber, der i stedet for sælger er ansvarlig for momsbetalingen af leverancen. Denne begrænsning er gennemført ved lovens § 24, stk. 1 og § 25 a, stk. 1.

Ved Rådets direktiv (EU) 2025/516 af 11. marts 2025 er det med en ændring af direktivets § 66, stk. 2, vedtaget, at direktivets mulighed i artikel 66, stk. 1, for fastsættelse af nationale regler heller ikke må anvendes for leveringer af varer og ydelser omfattet af EU-ordningen og ydelser omfattet af ikke-EU-ordningen.

UDKAST

EU-ordningen er i momslovens § 66, stk. 1, defineret som »Ordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer inden for ét EU-land ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet.«

Ikke-EU-ordningen er i lovens § 66, stk. 1, nr. 2, defineret som »Ordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.«

Der er således også i disse tilfælde tale om grænseoverskridende leveringer, hvor momsen skal betales i forbrugslandene. I disse tilfælde er der dog tale om salg til ikke-momsregistrerede købere (forbrugere), og det er sælger, der skal betale momsen, hvilket sker gennem registrering i henholdsvis EU-ordningen og ikke-EU-ordningen.

Det foreslås, at ændringen i momssystemdirektivets artikel 66, stk. 2, gennemføres i dansk ret ved at der indsættes følgende nye paragraf i momsloven »§ 23 b. Ved levering af ydelser og varer omfattet af ikke-EU-ordningen og EU-ordningen i kapitel 16, når leveringerne foretages af en afgiftspligtig person, der har tilladelse til at anvende disse ordninger, fastsættes leveringstidspunktet efter § 23, stk. 1 og 3.«

Ændringen betyder, at bestemmelsen i lovens § 23, stk. 2, som har hjemmel i momssystemdirektivets artikel 66, stk. 1, ikke gælder for leveringer omfattet af disse ordninger, og leveringstidspunktet skal fastlægges efter § 23, stk. 1 og 3. Da det må antages, at der ved salget til forbrugerne ved brug af både EU-ordningen og ikke-EU-ordningen i praksis altid sker betaling før eller senest ved leveringen, og at evt. fakturering normalt sker på betalingstidspunktet, vil leveringstidspunktet allerede efter gældende regler i praksis være fastlagt efter § 23, stk. 1 eller 3.

Ændringen vurderes at have meget lille praktisk betydning.

Til nr. 10 og 11

Momsloven indeholder i overensstemmelse med momsdirektivet en særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU. Der er tale om en One Stop Shop ordning (ikke-EU-ordning), hvor der ved registrering i ordningen kan angives og betales moms af ydelser, hvor momsen skal betales i EU, uanset i hvilket EU-land momsen skal betales. Registreringslandet sørger for, at den indbetalte moms fordeles til de relevante EU-lande.

I henhold til momslovens § 66 b, stk. 1, kan afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU, og som leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU, vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

UDKAST

Desuden fremgår det af § 66 b, stk. 4, at når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes ydelser, der kan omfattes af ordningen.

Bestemmelserne gennemfører artikel 359 i EU's momsdirektiv, hvor det er anført, at de afgiftspligtige personer, der kan tilslutte sig EU-ordningen, er personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i et EU-land, og at ordningen finder anvendelse på alle ydelser, der leveres på denne måde i EU.

På grund af en vis usikkerhed om fortolkningen af bestemmelsen er der vedtaget en ændring af direktivbestemmelsens ordlyd, så det præciseres, at de afgiftspligtige personer, der kan tilslutte sig ordningen, er afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU, og som leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, og at ordningen finder anvendelse på alle ydelser, der leveres på denne måde i EU.

Præciseringen betyder, at det bliver tydeligt, at ikke-EU-ordningen også kan omfatte levering af ydelser til f.eks. turister, der opholder sig i EU på leveringstidspunktet, og hvor momsen skal betales i EU.

Uanset, at det i den tilsvarende bestemmelse i momslovens § 66 b, stk. 1, anføres, at tilslutning til ikke-EU-ordningen kan ske, hvis der leveres ydelser til »ikkeafgiftspligtige personer i EU«, kan denne formulering også fortolkes sådan, at det er ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i et EU-land.

Det foreslås, at i momslovens § 66 b, stk. 1, ændres »ikkeafgiftspligtige personer i EU« til »ikkeafgiftspligtige personer«. Desuden foreslås, at i momslovens § 66 b, stk. 4, ændres »alle dennes ydelser« til »alle dennes ydelser i EU«.

Samlet set betyder ændringerne i § 66 b, stk. 1 og 4, at det præciseres, at ikke-EU-ordningen kan anvendes til angivelse og betaling af moms ved levering af ydelser, til både afgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU, og til f.eks. turister, der opholder sig i EU på leveringstidspunktet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

I henhold til momslovens § 3, stk. 2, anses gas, elektricitet, varme og kulde som varer. Moms af levering af disse varer leveret gennem et naturgassystem på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, og via varme- eller kuldenet skal betales i det EU-land, hvor varerne rent faktisk anvendes og forbruges. Dette gælder dog ikke leveringer til videreforhandlere af varerne.

UDKAST

Uanset om varerne leveres af en leverandør i et EU-land til kunder i et andet EU-land anses leveringerne ikke for at være grænseoverskridende, fordi de ikke forsendes eller transporteres. Der er derfor tale om nationalt salg i kundens land. En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i kundens EU-land, skal derfor momsregistreres i kundens land for at angive og betale momsen til dette land.

For at undgå at leverandørerne skal momsregistreres i alle kunders lande, er der vedtaget nye EU-regler. De nye regler vil betyde, at anvendelsesområdet for at bruge af One Stop Shops EU-ordning udvides til at omfatte nationalt salg af varerne til ikke momsregistrerede kunder og ved, at der indføres udvidet brug af omvendt betalingspligt ved salg til momsregistrerede kunder, der så skal betale momsen i stedet for leverandøren. Disse regler skal dog først træde i kraft den 1. juli 2028 og vil blive foreslået gennemført i dansk ret ved et senere lovforslag.

For at sikre, at specielt et stigende salg til ikke momsregistrerede kunder af elektricitet til elbiler ved ladestander ikke forsinkes gennem unødige administrative byrder i relation til moms i form af krav om momsregistreringer i alle kunders EU-lande, er det vedtaget at indsætte en midlertidig bestemmelse i EU's momsdirektiv, der skal gælde i perioden 1. januar 2027 til 1. juli 2028. I henhold til bestemmelsen skal de omhandlede varer anses for at blive leveret via fjernsalg. Når varer omfattes af reglerne for fjernsalg, kan One Stop Shops EU-ordning anvendes til betaling af moms i alle EU-lande for salg til ikke momsregistrerede kunder.

Det foreslås i momslovens § 66 e efter stk. 1 at indsætte et nyt stykke »Stk. 2. Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende i EU eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, levering af elektricitet eller levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet omfattet af § 14, stk. 1, nr. 6, når disse leveringer foretages til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelse af varer inden for EU ikke er momspligtig i henhold til § 50, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, der ikke er etableret i det EU-land, hvor varerne er momspligtige, anses med henblik på anvendelse af denne særordning for at være fjernsalg af varer inden for EU til og med den 30. juni 2028.«

Det betyder, at levering af disse varer i perioden til og med den 30. juni 2028 anses for at være fjernsalg af varer, når en virksomhed etableret i EU leverer varerne til ikke momsregistrerede kunder i andre EU-lande. Forslaget betyder endvidere, at allerede fra den 1. januar 2027 kan f.eks. leverandører af elektricitet fra ladestander til ikke momsregistrerede personer i andre EU-lande anvende EU-ordningen til angivelse og betaling af moms for salget til alle EU-lande.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til nr. 13

Momslovens § 66 n, stk. 1, indeholder regler for, hvem der kan anvende One Stop Shops importordning. Importordningen er en ordning, hvor afgiftspligtige personer kan registrere sig i ét EU-land og angive og betale moms af fjernsalg af varer fra lande uden for EU til værdi ikke over 150 euro til ikke momsregistrerede kunder i EU.

Fra den 1. januar 2025 kan små virksomheder etableret i EU med lav årlig omsætning ikke blot anvende eget hjemlands momsfrigtagelsesgrænse, som i Danmark er 50.000 kr. i årlig omsætning, men også fritagelsesgrænserne i andre EU-lande. Dette kræver dog, at de har en samlet årlig omsætning i EU på ikke over 100.000 euro. Reglerne herfor er i momslovens kapitel 17 a. Virksomheder, der får tilladelse til at anvende særordninger for små virksomheder i andre EU-lande end der, hvor de er etableret, vil få tildelt et særligt momsnummer, som indeholder suffikset "EX".

Muligheden for, at små virksomheder etableret i EU kan bruge andre EU-landes momsfrigtagelser for små virksomheder, har skabt tvivl om, hvorvidt disse virksomheder samtidig kan bruge importordningen til momsfri import af varer indført fra steder uden for EU til kunder i EU.

Der er vedtaget en bestemmelse i EU's momsdirektiv om, at afgiftspligtige personer etableret i EU, der anvender særordningen for små virksomheder, ikke samtidig kan anvende importordningen. Ønsker disse virksomheder at anvende importordningen, skal de derfor først afmeldes fra anvendelse af brugen af særordningen for små virksomheder. Bestemmelsen skal være gennemført i dansk lovgivning den 1. januar 2027.

Det foreslås, at i momslovens § 66 n indsættes efter stk. 1 som nyt stykke »Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på afgiftspligtige personer, der er omfattet kapitel 17 a om særordning for små virksomheder.«

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at små virksomheder i EU, der benytter særordningen for små virksomheder til momsfrit at sælge varer til kunder i eget hjemland og eventuelt til kunder i andre EU-lande, ikke samtidig kan være registreret i One Stop Shops importsystem (IOSS), og dermed kan de ikke anvende importordningen til at foretage fjernsalg af varer indført fra lande uden for EU til ikke momsregistrerede kunder i EU. Virksomheder kan således ikke både have et IOSS-nummer og et EX-nummer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

I momslovens kapitel 17 (§§ 69-71 a) fremgår en særlig ordning for beregning af moms af brugte varer, kunstgenstande og antikviteter. Brugtmomsordningen implementerer tilsvarende bestemmelser i momssystemdirektivet.

UDKAST

Det følger af artikel 1, nr. 20, i satsdirektivet, at momssystemdirektivets artikel 316, stk. 1, affattes således, at medlemslandene skal give de afgiftspligtige videreforhandlere ret til at anvende brugtmomsordningen på levering af kunstgenstande, som er leveret til dem af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler.

Denne bestemmelse i satsdirektivet skulle have været gennemført senest den 31. december 2024 i dansk ret. Bestemmelsen er ved en fejl ikke blevet implementeret i momsloven, da brugtmomsordningen i momsloven i dag ikke kan anvendes af afgiftspligtige videreforhandlere på levering af kunstgenstande, som er leveret til dem af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler.

Det foreslås, at i momslovens § 69, stk. 2, 1. pkt., ændres »eller som« til »som«, og efter »§ 30, stk. 4,« indsættes »eller som får leveret kunstgenstande af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler,«.

Det foreslåede indebærer, at afgiftspligtige videreforhandlere kan anvende brugtmomsordningen på levering af kunstgenstande, som er leveret til dem af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget pkt. 2.7.

Til nr. 15

Det fremgår af momslovens § 4 d, at der skal betales moms, når afgiftspligtige personer, der ikke er omfattet af momsfrigtagelsen i § 13, stk. 1, nr. 7, leverer licenser til forfatteres og kunstneres ophavsretsbelagte værker mod vederlag. Da momsfrigtagelsen i § 13, stk. 1, nr. 7, kun omfatter forfattere og kunstnere, omfattes alle andre af momspligten efter § 4 d.

I henhold til § 71 e, stk. 1, er en afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser dog fritaget fra registreringspligten og for at betale moms, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse momspligtige leverancer, ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Afgiftspligtige personer omfattet af § 4 d, omfatter f.eks. arvinger og forvaltningsorganisationer, der derfor skal momsregistreres og angive og betale moms, hvis den årlige omsætning overstiger 50.000 kr.

I § 71 e, stk. 2, er desuden en fritagelse, hvor det fremgår, at en afgiftspligtig persons førstegangssalg af kunstgenstande er fritaget fra registreringspligten og for at betale moms, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse momspligtige leverancer, ikke overstiger 350.000 kr. årligt. Denne fritagelse omfatter også levering af øvrige varer og ydelser op til 50.000 kr.

Det foreslås, at i momslovens § 71 e, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 69, stk. 4,« »og levering af licenser til forfatteres og kunstneres ophavsretsbelagte værker,«.

UDKAST

Det betyder, at § 71 e, stk. 2, udvides til også at omfatte levering af licenser til forfattere og kunstners ophavsretsbelagte værker.

Formålet med bestemmelsen er at give afgiftspligtige personer med lav omsætning af leveringer af licenserne og andre varer og ydelser, mulighed for at undgå administrative byrder i forbindelse med momsregistrering og momsafregninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at især et antal arvinger af afdøde forfattere eller kunstners ophavsretsbelagte værker, som vurderes at kunne have svært ved at håndtere momsregistrering m.v., kan undgå disse byrder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 c, stk. 1, at røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter er fritaget for afgift i de tilfælde, der er nævnt i § 13 c, stk. 1, nr. 1-3.

Det fremgår af § 13 c, stk. 1, nr. 1, at et af de i stk. 1 nævnte tilfælde er, når varerne leveres til en anden registreret oplagshaver.

Det fremgår af § 13 c, stk. 1, nr. 3, at et af de i stk. 1 nævnte tilfælde er, når varer hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Forbrugsafgiftslovens § 13 c, stk. 1, nr. 3, blev affattet ved § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Det fremgår af bemærkningerne lovforslaget, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 89, side 37, at der ved fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt vil skulle forstås, når varen er blevet gjort uanvendelig som vare.

Det foreslås, at i forbrugsafgiftslovens § 13 c, stk. 1, nr. 1 og 3, efter »registreret oplagshaver« at indsætte »eller en registreret distributør«.

Det foreslåede vil medføre, at de nævnte varer er afgiftsfritaget, hvis en registreret oplagshaver leverer dem til en registreret distributør, eller hvis varerne bliver fuldstændig tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt hos en distributør eller under transport til og fra en distributør. Ændringen af § 13 c, stk. 1,

UDKAST

indebærer bl.a., at registrerede oplagshaver ikke skal sætte stempelmærker på varerne, når de leveres til en registreret distributør.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 c, stk. 2, at den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne er omfattet af stk. 1.

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 13 c, stk. 2, efter »registrerede oplagshaver« at indsætte »eller den registrerede distributør«.

Det foreslåede vil medføre, at registrerede distributører også er omfattet af dokumentationskravet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 5, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinprodukter uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder, fra kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft.

Forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 5, blev affattet ved § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 89, side 40, at bestemmelsen dels fungerer som en overgangsbestemmelse i forbindelse med indførelsen af kravet om stempelmærker i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 4, dels skaber en formodning for, at grossister, detailhandlere m.v. har unddraget eller forsøgt at unddrage afgift, hvis de opbevarer afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (dvs. røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter) uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra, at kravet om stempelmærker var trådt i kraft.

Det foreslås at nyaffatte forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 5, således: »Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere eller registrerede distributører, må ikke opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker.«

UDKAST

Det foreslåede vil medføre, at registrerede oplagshavere og registrerede distributører må opbevare detailsalgspakninger med de nævnte varer uden stempelmærker.

Da kravet om stempelmærker trådte i kraft den 1. juli 2022, er betingelsen om, at der skal være gået 4 måneder fra kravet om stempelmærker trådte i kraft, ikke længere relevant. Der er dog stadig en formodning for, at virksomheder, der opbevarer afgiftspligtige varer omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, uden stempelmærker, har solgt eller forsøgt at sælge varerne i erhvervsmæssigt øjemed, og således har unddraget eller forsøgt at unddrage afgift.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 13 e, stk. 4, at en oplagshaver, der er registreret her i landet og fremstiller afgiftspligtige varer, kan få en tilladelse af Skatteforvaltningen til at overføre røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter uden stempelmærker til en anden registreret oplagshaver.

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 13 e, stk. 4, efter »en anden registreret oplagshaver« at indsætte »eller en registreret distributør«.

Det foreslåede vil betyde, at oplagshavere, der fremstiller de nævnte varer her i landet, skal have en tilladelse fra Skatteforvaltningen til at overføre varerne til en distributør. Tilsvarende gælder i dag, hvis fremstilleren vil overføre varerne til en anden oplagshaver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 f, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

Da § 13 f er i forbrugsafgiftslovens afsnit IX om afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, hentyder ”afgiftspligtige varer” i denne sammenhæng til røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker.

UDKAST

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 13 *f* at indsætte som 2. *pkt.*, at »Uanset 1. pkt. må en registreret distributør modtage og opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger, når varerne modtages fra en registreret oplagshaver i Danmark, og når varerne skal leveres til udlandet.«

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er registreret som distributør, må modtage og opbevare detailsalgspakninger, der ikke er forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede, selv om den ikke er registreret som oplagshaver. Det er en betingelse, at varerne modtages fra en oplagshaver i Danmark, og at varerne skal leveres til udlandet.

Betingelsen om, at varerne skal modtages fra en oplagshaver, skyldes dels, at modtagelse af afgiftspligtige varer fra udlandet er en aktivitet, der kræver registrering som oplagshaver, og dels, at de nuværende regler ikke tillader, at andre end oplagshavere er i besiddelse af pakninger, der ikke er forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede.

Betingelsen om, at varerne skal leveres til udlandet, skyldes, at distributører gerne må modtage og opbevare varer til salg her i landet, men disse varer skal være forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 i, stk. 1, at det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver for røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 13, *stk. 1*, efter »§ 14 a, stk. 1,« at indsætte »eller registrering som distributør efter § 14 c, stk. 1,«.

Det foreslåede vil medføre, at distributører ligesom oplagshavere skal have et godkendt lokale her i landet til opbevaring af varer uden stempelmærker.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

UDKAST

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 i, stk. 2, at oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærker.

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 13 i, stk. 2, efter »Oplagshavere« at indsætte »og distributører«.

Det foreslåede vil medføre, at distributører ligesom oplagshavere ikke må opbevare varer med stempelmærker sammen med varer uden stempelmærker.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 j, stk. 3, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 3, nr. 1-3.

Det fremgår af § 13 j, stk. 3, nr. 1, at et af de førnævnte forhold er overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter forbrugsafgiftslovens § 13 e, stk. 4.

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 13 j, stk. 3, nr. 1, efter »oplagshavere« at indsætte »og mellem registrerede oplagshavere og registrerede distributører«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4, hvorefter distributører foreslås omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13 e, stk. 4.

Baggrunden, for at der kan sendes varer mellem oplagshavere og distributører og ikke kun fra oplagshavere til distributører, er, at distributører kan få behov for at returnere varer til den oplagshaver, varen er modtaget fra.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Efter 2. pkt. skal virksomheder, der ompakker eller omhælder røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinprodukter, også registreres som oplagshavere.

UDKAST

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven som lovens § 14 c, hvor der foreslås indført en mulighed for, at virksomheder kan registreres som distributører, samt visse regler for distributører.

Det foreslås i § 14 c, stk. 1, virksomheder, der ikke er oplagshavere, og som leverer varer til udlandet, der er omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal registrere sig som distributører hos Skatteforvaltningen.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder, der leverer røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinprodukter til udlandet, skal registreres som distributører, hvis de ikke er registreret som oplagshaver. Virksomheder kan kun blive registreret som oplagshaver, hvis de fremstiller, modtager fra udlandet, omhælder eller ompakker de nævnte varer. Registreringen som distributør giver således mulighed for, at en virksomhed kan modtage de nævnte varer fra en oplagshaver her i landet, uden at afgiften er betalt af varerne. Det kan en oplagshaver allerede i dag, og hvis en virksomhed foretager nogen af de aktiviteter, der giver mulighed for en registrering som oplagshaver, kan virksomheden ikke registreres som distributør.

Baggrunden for forslaget er, at det bindende svar af 28. april 2026, der er offentliggjort som SKM2026.234.SR, er et eksempel på, at virksomheder i andre tilfælde kan have behov for at kunne opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærke.

Det foreslås i § 14 c, stk. 2, at varer, som en registreret distributør modtager uden afgift, kun må sælges til udlandet, returneres til leverandøren eller tilintetgøres.

Det foreslåede vil medføre, at registrerede distributører kun må sælge røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter uden stempelmærker til udlandet, sende varerne tilbage til den oplagshaver, der har leveret varerne, eller tilintetgøre varerne. Varerne må ikke sælges her i landet – hverken til andre oplagshavere eller til andre. Af den grund har distributører heller ikke mulighed for at bestille stempelmærker fra Skatteforvaltningen, der kan sættes på de pågældende varer, da det ville være overflødigt.

Det kan f.eks. være relevant for en registreret varemodtager at returnere eller tilintetgøre varer, hvis det viser sig, at der ikke er nogen efterspørgsel efter varerne.

UDKAST

Det foreslås i § 14 c, stk. 3, 1. pkt., at en virksomhed først kan registreres som distributør, når virksomheden har stillet sikkerhed for afgiftsværdien af de varer, som virksomheden modtager og opbevarer, jf. § 13 f, 2. pkt.

Det foreslåede vil medføre, at der skal stilles sikkerhed for afgiftsværdien af de varer, som virksomheden modtager og opbevarer uden stempelmærker. Hvis virksomheden ikke stiller sikkerhed, kan Skatteforvaltningen ikke registrere virksomheden.

Det foreslås i § 14 c, stk. 3, 2. pkt., at mindstebeløbet for sikkerhedsstillelse udgør 20.000 kr.

Det foreslåede vil medføre, at der altid skal stilles sikkerhed på mindst 20.000 kr., jf. også det foreslåede § 14 c, stk. 3, 3. pkt., nedenfor.

Det foreslås i § 14 c, stk. 3, 3. pkt., at efter en vurdering af risiko for afgiftstab kan Skatteforvaltningen fastsætte, at en registreret distributør skal stille sikkerhed med et større beløb end mindstebeløbet under hensyn til mængden eller arten af varer, som den registrerede distributør modtager og opbevarer.

Det foreslåede vil medføre, at Skatteforvaltningen kan fastsætte en højere sikkerhedsstillelse end mindstebeløbet i det foreslåede § 14 c, stk. 3, 2. pkt. Ved vurderingen, af om der skal stilles sikkerhed med et større beløb end mindstebeløbet, skal Skatteforvaltningen vurdere risiko for afgiftstab under hensyn til mængden af varer eller arten af varer, som distributøren modtager eller opbevarer.

Der kan være tilfælde, hvor mængden af varer i sig selv udgør en risiko for afgiftstab, uanset at der ikke tidligere er konstateret fejl eller mangler i virksomhedens afgiftsregnskaber eller lagerføring.

Det foreslås i § 14 c, stk. 3, 4. pkt., at sikkerhed skal stilles i form af børsnoterede obligationer, garanti eller selvskyldnerkaution fra pengeinstitutter eller kautionsforsikringsselskaber, kontante indskud eller i form af anden betryggende sikkerhed efter Skatteforvaltningens retningslinjer.

Det foreslåede vil medføre, at sikkerheden enten skal stilles i form af børsnoterede obligationer, garanti eller selvskyldnerkaution fra pengeinstitutter eller kautionsforsikringsselskaber, kontante indskud eller i form af anden betryggende sikkerhed efter Skatteforvaltningens retningslinjer

UDKAST

Det foreslås i § 14 c, stk. 4, at Skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som distributør, hvis virksomheden fremstiller, modtager, udleverer, ompakker, omhælder, oplagrer eller på anden måde håndterer varer uden afgift, der er bestemt til salg her i landet.

Det foreslåede vil medføre, at hvis den registrerede distributør fremstiller, modtager, udleverer, ompakker, omhælder, oplagrer eller på anden måde håndterer varer uden afgift, der er bestemt til salg her i landet, kan Skatteforvaltningen fratage distributøren registreringen som distributør. Skatteforvaltningen kan fratage registreringen første gang, Skatteforvaltningen konstaterer, at virksomheden har foretaget en af de nævnte aktiviteter. Virksomheder, der får frtaget registreringen som distributør, må ikke længere modtage eller opbevare røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinprodukter uden stempelmærker.

Baggrunden for fratagelsen af registreringen som distributør er, at de nævnte aktiviteter er aktiviteter, der kræver en registrering som oplagshaver.

Hvis en virksomhed har brug for at foretage de nævnte aktiviteter, skal virksomheden registrere sig som oplagshaver, jf. § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt., inden den påbegynder aktiviteterne.

Det foreslås i § 14 c, stk. 5, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem oplagshavere og distributører efter § 13 c, stk. 1, nr. 1, § 13 e, stk. 4, og § 14 c, stk. 2, destruktion, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.

Det foreslåede vil medføre, at Skatteforvaltningen bemyndiges til at kunne fastsætte de nærmere regler om overførsel af varer mellem oplagshavere og distributører, samt distributørers tilintetgørelse, fakturaudstedelse og regnskabsførelse, i det omfang Skatteforvaltningen finder det nødvendigt. Det svarer til Skatteforvaltningens beføjelser i forbrugsafgiftslovens § 13 j, stk. 3, der vedrører oplagshavere, med tilføjelse af at Skatteforvaltningen også kan fastsætte regler for tilintetgørelse af varer.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen bør have mulighed for at fastsætte de nærmere regler om disse forhold, hvis Skatteforvaltningen skønner det nødvendigt på baggrund af erfaringer fra kontrol m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til nr. 10

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, at oplagshavere skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, som 2. pkt. at indsætte »Registrerede distributører skal føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer og levering af afgiftspligtige varer til udlandet.«

Det foreslåede vil medføre, at distributører skal føre regnskab over tilgang af røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinposer og levering af disse varer til udlandet. Det svarer til det regnskab, som oplagshavere skal føre, dog med undtagelse af, at distributører ikke skal føre regnskab over fremstilling, da distributører ikke fremstiller de nævnte varer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 17, stk. 4, at Skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end oplagshavere.

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 17, stk. 4, efter »oplagshavere« at indsætte »eller distributører«.

Det foreslåede vil medføre, at forsendelser til distributører i denne sammenhæng behandles på samme måde som forsendelser til oplagshavere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 17, stk. 7, at oplagshavere registreret for afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, for hvert kvartal skal afgive oplysninger om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer til Skatteforvaltningen til brug i statistisk øjemed.

Det foreslås i § 17, stk. 7, efter »Oplagshavere« at indsætte »eller distributører«.

UDKAST

Det foreslåede vil medføre, at distributører skal levere de samme data til brug i statistisk øjemed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., at såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes af en registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Det foreslås i § 18, stk. 1, 1. pkt., efter »registreret oplagshaver« at indsætte »eller registreret varemottager«.

Det foreslåede vil medføre, at hvis en distributør overdrager, erhverver eller anvender røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinprodukter på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som der skulle være betalt, afkræves distributøren det skyldige beløb.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 2, fastsætter straf i form af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder lovens § 13 d, stk. 1 eller 3-10 eller stk. 11, 1. pkt., §§ 13 e eller 13 f, § 13 i, stk. 2-5, § 13 j, stk. 1 eller 2, § 14 a, stk. 1, § 15, stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.

Bliver en overtrædelse som nævnt i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, er straffen bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3.

Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 2, efter »14 a, stk. 1,« indsættes »§ 14 c, stk. 1«.

UDKAST

Forslaget vil medføre bødestraf for ikke at registrere en virksomhed som distributør hos Skatteforvaltningen, når der er pligt til en sådan registrering i medfør af § 14 c, stk. 1. Overtrædelsen vil skulle være begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Bliver en overtrædelse begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, vil straffen være bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3. For en beskrivelse af den forudsatte sanktionspraksis ved overtrædelse af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3, henvises til lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, side 62f.

I sager, hvor en overtrædelse ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, vil Skatteforvaltningen kunne tilkendegive overfor den pågældende, at sagen vil kunne afgøres uden retslig forfølgning ved et administrativt bødeforrelæg, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning vil kunne forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt.

Der vil kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 15

Forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 3, fastsætter straf i form af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering Skatteforvaltningen har inddraget efter forbrugsafgiftslovens § 20, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Bliver en overtrædelse som nævnt i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, er straffen bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3.

UDKAST

Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens § 22, *stk. 1, nr. 3*, efter »inddraget efter« indsættes »§ 14 c, stk. 4, eller«.

Forslaget vil medføre bødestraf for den, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering Skatteforvaltningen har inddraget efter det foreslåede § 14 c, stk. 4, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Bliver en overtrædelse begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, vil straffen være bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3.

Der vil kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Til nr. 16

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 5, 1. pkt., at der ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., udmåles en skærpet bøde, når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af lovens § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1

Forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., fastsætter en pligt for en virksomhed til at registrere sig som oplaghaver hos Skatteforvaltningen, når virksomheden fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer.

Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens § 22, *stk. 5, 1. pkt.*, efter »§ 14 a, stk. 1, 1. pkt.,« indsættes »eller § 14 c, stk. 1«.

Forslaget vil medføre, at der vil skulle udmåles en skærpet bøde, når en virksomhed, der ikke er oplaghaver, og som leverer varer til udlandet, der er omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, ikke har overholdt sin pligt til at registrere sig som distributør hos Skatteforvaltningen.

UDKAST

Det vil være en forudsætning for at kunne straffe med en skærpet bøde, at en overtrædelse bliver begået forsætligt eller groft uagtsomt, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, indledningsvis.

Det forudsættes, at en skærpet bøde i medfør af § 22, stk. 5, 1. pkt., for overtrædelse af § 14 c, stk. 1, vil skulle udmåles til 10.000 kr., når den pågældende ikke tidligere har fået en skærpet bøde, enten i form af et vedtaget administrativt bødeforelæg eller ved dom.

Det forudsættes, at en skærpet bøde i gentagelsestilfælde vil skulle stige med 10.000 kr., således at den skærpede bøde i andengangstilfælde vil skulle udmåles til 20.000 kr., i tredje gangstilfælde til 30.000 kr., i fjerde gangstilfælde til 40.000 kr. osv.

Gentagelsesvirkningen vil desuden skulle finde anvendelse, når den pågældende tidligere har fået en skærpet bøde, enten i form af et vedtaget administrativt bødeforelæg eller ved dom, for en ligeartet overtrædelse af den øvrige punktafgiftslovgivning. Det vil gælde for skærpet bødestraf i medfør af chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 5, 1. pkt., emballageafgiftslovens § 18, stk. 5, 1. pkt., øl- og vinafgiftslovens § 25, stk. 5, 1. pkt., spiritusafgiftslovens § 31, stk. 5, 1. pkt., og tobaksafgiftslovens § 25, stk. 5, 1. pkt. Det forudsættes således, at har den pågældende for eksempel tidligere fået en skærpet bøde i medfør af chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 5, 1. pkt., vil en senere overtrædelse af forbrugsafgiftslovens § 14 c, stk. 1, skulle anses for et andengangstilfælde og dermed skulle medføre en bøde på 20.000 kr.

I sager, hvor en overtrædelse ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, vil Skatteforvaltningen kunne tilkendegive overfor den pågældende, at sagen vil kunne afgøres uden retslig forfølgning ved et administrativt bødeforelæg, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning vil kunne forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt.

Der vil kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete

UDKAST

sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 17

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 6, 1. pkt., at har nogen begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, og overtrædelser af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens § 22, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »eller § 13 j, stk. 1 eller 2,« til »§ 13 j, stk. 1 eller 2, eller § 14 c, stk. 1, «.

Forslaget vil medføre, at der vil skulle ske absolut kumulation, når flere strafbare overtrædelser af § 14 c, stk. 1, begået af det samme strafssubjekt medfører bødestraf og er til samtidig pådømmelse. Bødestrafen for hver enkelt overtrædelse vil således skulle sammenlægges.

Det foreslåede om at anvende absolut kumulation vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 7. Sådanne særlige grunde vil efter omstændighederne kunne være de formildende omstændigheder, der følger af straffelovens § 82, stk. 1.

I sager, hvor en overtrædelse ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, vil Skatteforvaltningen kunne tilkendegive den pågældende ved et administrativt bødeforelæg, at sagen vil kunne afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning vil kunne forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt.

Der vil kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

UDKAST

Til nr. 18

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 6, 2. pkt., at har nogen overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, eller overtrådt § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelserne af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det foreslås, at i forbrugsafgiftslovens § 22, *stk. 6, 2. pkt.*, ændres »eller § 13 j, stk. 1 eller 2,« til »§ 13 j, stk. 1 eller 2, eller § 14 c, stk. 1,«.

Forslaget vil medføre, at der vil skulle ske absolut kumulation, når et strafssubjekt har begået flere strafbare overtrædelser, der er til samtidig pådømmelse og medfører bødestraf, og overtrædelserne vedrører dels forbrugsafgiftsloven, dels de øvrige skatte- eller afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det foreslåede om at anvende absolut kumulation vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 7. Sådanne særlige grunde vil efter omstændighederne kunne være de formildende omstændigheder, der følger af straffelovens § 82, stk. 1.

I sager, hvor en overtrædelse ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, vil Skatteforvaltningen kunne tilkendegive den pågældende ved et administrativt bødeforelæg, at sagen vil kunne afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelserne og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning vil kunne forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt.

Der vil kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

UDKAST

Til § 3

Til nr. 1

Efter spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1, skal der betales afgift ved varers overgang til forbrug. Ved overgang til forbrug forstås blandt andet, når varer forlader afgiftssuspensionsordningen, jf. stk. 1, nr. 1.

Efter spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 3, anses varer for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til nærmere bestemte modtagere eller steder. Efter bestemmelsens nr. 3 anses dette tidspunkt at være ved modtagelsen af varerne på et direkte leveringssted her i landet, som er godkendt og udpeget af en her i landet autoriseret oplagshaver. Bestemmelsen omfatter dermed kun oplagshavere og ikke registrerede varemodtagere.

Efter cirkulationsdirektivets artikel 16, stk. 4, kan bestemmelsesmedlemsstaten på betingelser, som den selv fastsætter, tillade, at punktafgiftspligtige varer flyttes under en afgiftssuspensionsordning til et direkte leveringssted beliggende på dens område, hvis dette sted er blevet udpeget af den autoriserede oplagshaver eller af den registrerede varemodtager.

Det foreslås, at i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 3, indsættes efter »§ 7, stk. 1-3,« »eller den her i landet registrerede varemodtager efter § 7, stk. 5,«.

Formålet med ændringen er at give registrerede varemodtagere samme mulighed for at godkende og udpege steder til direkte levering som autoriserede oplagshavere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at registrerede varemodtagere fremover vil kunne godkende og udpege direkte leveringssteder, hvor afgiftspligten indtræder ved varernes modtagelse på disse steder i stedet for ved modtagelse hos den registrerede varemodtager. Dette er en justering i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 16, stk. 4, hvorefter medlemsstaterne kan tillade, at både autoriserede oplagshavere og registrerede varemodtagere godkende og udpege steder til direkte levering

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

UDKAST

Efter spiritusafgiftslovens § 7, stk. 5, er en registreret varemottager en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at modtage varer fra andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås, at der i spiritusafgiftslovens § 7 efter stk. 5 indsættes to nye stykker, der bliver stk. 6 og 7.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 31.

Det foreslåede vil medføre, at en registreret varemottager kan blive pålagt at stille sikkerhed, hvis virksomheden er straffet efter § 31, f.eks. hvis virksomheden ikke har angivet afgiften korrekt eller ikke har ført korrekt regnskab.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr.

Det foreslåede vil medføre, at den sikkerhed, der skal stilles efter 1. pkt., skal svare til værdien af den afgift, som virksomheden forventes at oparbejde i de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Ved vurderingen af, hvad der kan forventes, kan Skatteforvaltningen f.eks. lægge vægt på, hvad virksomheden tidligere har angivet, oplysninger om virksomhedens fremtidige planer, markedsudvikling eller andre forhold. Hvis der ikke er pålidelige oplysninger – f.eks. fordi virksomheden ikke har angivet korrekt afgift i en længere periode – fastsætter Skatteforvaltningen forventningen skønsmæssigt. Hvis den forventede afgiftsværdi er under 20.000 kr., fastsættes sikkerhedsstillelsen til 20.000 kr.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2-års-periode ikke er straffet efter § 31.

Det foreslåede vil medføre, at hvis en varemottager ikke straffes efter § 31 i 2 år efter at have modtaget et pålæg om at stille sikkerhed efter 1. pkt., bortfalder pålægget, og sikkerhedsstillelsen frigives.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at sikkerheden skal være Skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes.

UDKAST

Det foreslåede vil medføre, at når Skatteforvaltningen har pålagt en varemottager at stille sikkerhed, så skal Skatteforvaltningen have modtaget sikkerheden, inden der afsendes nye forsendelser med spiritusafgiftspligtige varer til varemottageren.

Det foreslås i *stk. 6, 5. pkt.*, at Skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Skatteforvaltningen, f.eks. i Den juridiske vejledning, kan fastsætte supplerende regler for sikkerhedsstillelsen. Det kan f.eks. være regler om, hvordan sikkerheden skal stilles.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.* at Skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 20 og § 20 a, stk. 6.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed kan få frataget sin registrering som varemottager administrativt, hvis den gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften til den rette tid, eller hvis den bl.a. ikke overholder regnskabsbestemmelserne i § 20 og § 20 a, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden tidligst kan blive registreret som varemottager igen, når der er gået 1 år, efter at registrering som varemottager er blevet frataget efter 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter spiritusafgiftslovens § 7, stk. 7, der bliver stk. 9, kan skatte- og vækstministeren fastsætte de nærmere regler for administration, autorisation, registrering og sikkerhedsstillelse efter stk. 1-5.

Det foreslås i § 7, *stk. 7*, der bliver stk. 9, at »stk. 1-6« ændres til »stk. 1-5 og 8«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 2.

UDKAST

Til nr. 4

Det fremgår af spiritusafgiftslovens § 8, stk. 6, 3. pkt., at en virksomhed eller person, der efter § 7, stk. 2, er autoriseret som oplagshaver eller efter § 7, stk. 6, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give Skatteforvaltningen meddelelse herom.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 8, *stk. 6, 3. pkt.*, at »§ 7, stk. 6,« ændres til »§ 7, stk. 8,«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 5

Det fremgår af spiritusafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt., at en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land og leverer afgiftspligtige varer til Danmark i forbindelse med fjernsalg, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgiften.

Efter § 8, stk. 8, 2. pkt., skal den fiskale repræsentant autoriseres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgiften.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en fransk spiritusproducent er autoriseret som oplagshaver i Frankrig og leverer spiritus her til landet ved fjernsalg. I disse tilfælde kan oplagshaveren udnævne en fiskal repræsentant her i landet, og denne fiskale repræsentant står derefter for betalingen af afgifter af den spiritus, som bliver leveret her til landet ved fjernsalg. I disse tilfælde skal den fiskale repræsentant autoriseres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift.

Det foreslås, at der i spiritusafgiftslovens § 8, *stk. 8, 2. pkt.*, efter »skal autoriseres« indsættes »eller registreres«.

Det foreslåede vil medføre, at fiskale repræsentanter kan vælge mellem at blive autoriseret som oplagshaver eller registreret som varemodtager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af spiritusafgiftslovens § 8, stk. 9, at den, der sender varer her til landet som fjernsalg fra andre EU-lande, eller afsenderens herværende fiskale

UDKAST

repræsentant, inden vareafsendelsen skal opfylde betingelserne i stk. 9, nr. 1 og 2.

Efter § 8, stk. 9, nr. 1, skal afsenderen eller den fiskale repræsentant autoriseres som oplagshaver.

Efter § 8, stk. 9, nr. 2, skal afsenderen eller den fiskale repræsentant stille sikkerhed for betaling af afgiften.

Det foreslås, at i spiritusafgiftslovens § 8, *stk. 9, nr. 1*, indsættes efter »oplagshaver« »eller registreres som varemottager«.

Det foreslåede vil medføre, at afsenderen eller den fiskale repræsentant kan vælge mellem at blive autoriseret som oplagshaver eller registreret som varemottager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter spiritusafgiftslovens § 8, stk. 10, 1. pkt., godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen den afgift, der er blevet betalt her i landet, hvis der anmodes om det, og hvis overgangen til forbrug og betalingen af afgift er sket her i landet, men varerne efterfølgende er transporteret til et andet EU-land. Det er et krav, at transporten er sket med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land.

Efter § 8, stk. 10, 2. pkt., er det en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det kan dokumenteres, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land om registrering, sikkerhedsstillelse og fortegnelse over vareleveringer er opfyldt i det andet EU-land.

Efter § 10, stk. 4, der foreslås ændret ved lovforslagets § 3, nr. 9, skal den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 8, *stk. 10*, at indsætte som 3. *pkt.*: »Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. § 10, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret«.

UDKAST

Det foreslåede vil medføre, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 10, stk. 4, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter angivelsesbestemmelsen. Det betyder, at den registrerede varemottager kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til Skatteforvaltningen. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra Skatteforvaltningen vil ske til den registrerede varemottagers skattekonto. Den foreslåede bestemmelse forenkler registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter spiritusafgiftslovens § 10, stk. 1, skal autoriserede oplagshavere og modtagere opgøre den afgiftspligtige mængde for hver afgiftsperiode, der er på en måned.

Efter § 12, stk. 1, skal autoriserede oplagshavere og modtagere føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer.

Efter § 21, stk. 1, 1. pkt., skal autoriserede oplagshavere og modtagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, der skal betales afgift af, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 10, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 21, stk. 1, 1. pkt., at ændre »oplagshavere og modtagere« til »oplagshavere, registrerede varemottagere og autoriserede modtagere«.

Det foreslåede vil medføre, at registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for hver afgiftsperiode, der er på 1 måned, at de skal føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer, og at de efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, der skal betales afgift af, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

UDKAST

Efter spiritusafgiftslovens § 10, stk. 4, skal autoriserede modtagere opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Det foreslås, at i spiritusafgiftslovens § 10, stk. 4, indsættes efter »og registrerede varemottagere« »Autoriserede modtagere«.

Det foreslåede vil medføre, at registrerede varemottagere også skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Efter spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, kan virksomheder få godtgjort afgift, der er betalt her i landet, hvis virksomheden har leveret varerne, der er betalt afgift af, til udlandet.

Efter § 10, stk. 4, der foreslås ændret ved lovforslagets § 3, nr. 9, skal den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, at indsætte som 2. pkt., at »Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Det foreslåede vil medføre, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 10, stk. 4, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at den registrerede varemottager kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til Skatteforvaltningen. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra Skatteforvaltningen vil ske gennem den registrerede varemottagers skattekonto. Den foreslåede bestemmelse forenkler registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtede varer eksporteres.

UDKAST

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter spiritusafgiftslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der importeres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en autoriseret oplagshaver eller er fritaget efter § 15, stk. 3.

Efter § 18, stk. 1, 2. pkt., betales afgiften ved indførslen og afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Efter spiritusafgiftslovens § 18, stk. 2, kan Skatteforvaltningen fastsætte den afgiftspligtige mængde på grundlag af gængse flaskestørrelser og ætanolstyrker, når importen ikke sker i erhvervsmæssigt øjemed.

Efter toldlovens § 29, stk. 1, 1. pkt., skal varemottagere, der er hjemmehørende i EU's toldområde, og som i erhvervsmæssigt øjemed til det danske toldområde indfører varer, der ikke er i fri omsætning i EU's toldområde, før de importerer varer, anmelde sig til registrering hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 18 efter stk. 1 at indsætte stk. 2: »hvor det for varer, der importeres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse«. Det foreslåede vil medføre, at hvis virksomheder, der er registreret som varemottagere efter toldlovens § 29, indfører spiritusafgiftspligtige varer her til landet, gælder spiritusafgiftslovens regler om registrerede varemottagere for dem.

Stk. 2 bliver herefter til stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Efter spiritusafgiftslovens § 20, stk. 4, skal autoriserede mottagere samt virksomheder og deres fiskale repræsentanter føre en fortegnelse over vareleveringer og over, hvor varerne er leveret.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 20, stk. 4, efter »der er autoriseret« at indsætte »eller registreret«.

UDKAST

Det foreslåede er en konsekvens af ændringerne i forslaget § 3, nr. 5 og 6, hvor det foreslås, at virksomheder og deres fiskale repræsentanter kan vælge mellem at blive autoriseret eller registreret efter spiritusafgiftslovens § 8, stk. 8 og 9.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det fremgår af spiritusafgiftslovens § 20 a, stk. 1, 1. pkt., at der inden for EU's område kan ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde.

Efter § 20 a, stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de steder, der er oplistet i § 20 a, stk. 1, nr. 1-6.

Det fremgår af § 20 a, stk. 1, nr. 2, at et af de steder er ved en midlertidigt registreret varemodtager eller en registreret varemodtager i et andet EU-land.

Det foreslås, at i spiritusafgiftslovens §§ 20 a, stk. 1, nr. 2, udgår »i et andet EU-land«.

Det foreslåede vil medføre, at transport omfattet af § 20 a, stk. 1, 1. pkt., også kan ske under afgiftssuspensionsordningen til en registreret varemodtager her i landet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Efter spiritusafgiftslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., der foreslås ændret ved § 3, nr. 8, skal autoriserede oplagshavere og modtagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, der skal betales afgift af, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen.

Det fremgår af § 21, stk. 1, 2. pkt., at for autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8 og for autoriserede modtagere efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3.

UDKAST

Opkrævningslovens §§ 2-8 indeholder opkrævningslovens regler om afregning af skatter og afgifter m.v.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 21, stk. 1, 2. pkt., efter »autoriserede modtagere« at indsætte »og registrerede varemodtagere«.

Det foreslåede vil medføre, at opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, også skal finde anvendelse for registrerede varemodtagere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det fremgår af spiritusafgiftslovens § 24, 1. pkt., at Skatteforvaltningen kan pålægge en autoriseret modtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse.

Efter § 24, 2. pkt., kan Skatteforvaltningen også pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 24, 1. pkt., efter »autoriseret modtager« at indsætte »og registreret varemodtager«.

Det foreslåede vil medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge en registreret varemodtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Skatteforvaltningen vil også kunne pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Der er fastsat bødestraf i spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 2, for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder de af spiritusafgiftslovens regler, der er opregnet i bestemmelsen. F.eks. i spiritusafgiftslovens § 7, stk. 2, hvorefter virksomheder, der her i landet fremstiller varer efter loven, eller virksomheder, der modtager sådanne varer fra udlandet, har pligt til at skulle autoriseres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen.

Bliver en overtrædelse af spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år

UDKAST

og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. spiritusafgiftslovens § 31, stk. 3.

Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. spiritusafgiftslovens § 31, stk. 4.

Det foreslås, at der i spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 2, efter »§ 8, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9,« indsættes »§ 10, stk. 1, 2 eller 4, § 12,«.

Forslaget om at indsætte § 10, stk. 1, 2 og 4, i spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 2, vil medføre, at en overtrædelse af pligterne til at opgøre den afgiftspligtige mængde for hver afgiftsperiode, der er på 1 måned, jf. lovens § 10, stk. 1, til at opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler med tillæg af svind og lign., jf. lovens § 10, stk. 2, og til at opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden, jf. lovens § 10, stk. 4, vil medføre bødestraf, når overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Forslaget om at indsætte § 12 i spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 2, vil medføre, at en overtrædelse af pligten for autoriserede virksomheder til at føre regnskab over tilgangen af afgiftspligtige varer vil medføre bødestraf, når overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Skatteforvaltningen vil i medfør af spiritusafgiftslovens § 32, jf. opkrævningslovens §§ 18 og 19, kunne udstede et administrativt bødeforelæg, når en overtrædelse af spiritusafgiftsloven ikke skønnes at medføre højere straf end bøde. Hvis den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale bøden, vil straffesagen blive afsluttet administrativt af Skatteforvaltningen.

Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder også anvendelse på administrative bødeforelæg efter spiritusafgiftsloven.

Til nr. 17

Det fremgår af spiritusafgiftslovens § 33, stk. 1, at for betaling af afgift af varer, der forlader afgiftssuspensionsordningen, hæfter de, der er nævnt i § 33, stk. 1, nr. 1 og 2.

UDKAST

Det fremgår af § 33, stk. 1, nr. 1, at den autoriserede oplagshaver eller enhver anden person, der frigiver de afgiftspligtige varer, eller på hvis persons vegne varerne frigives fra afgiftssuspensionsordningen, hæfter efter stk. 1.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 33, *stk. 1*, efter »autoriserede oplagshaver« at indsætte », den registrerede varemottager«.

Det foreslåede vil medføre, at registrerede varemottagere også vil hæfte for betaling af afgift af varer, der forlader afgiftssuspensionsordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Det følger af spiritusafgiftslovens § 33, stk. 10, at hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 7, stk. 1-3, eller registreret som vareafsender efter § 7, stk. 4, får transporteret varer til oplagshavere, varemottagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til mottageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 20 a, stk. 6.

Ved § 2, nr. 3, i lov nr. 1385 af 21. december 2009 blev spiritusafgiftslovens §§ 7 og 8 ophævet, og i stedet blev der indsat nye §§ 7 og 8. Det nye § 7, stk. 4, definerede en midlertidigt registreret varemottager, og det nye § 7, stk. 5, definerede en registreret vareafsender.

Ved § 2, nr. 35, i lov nr. 1385 af 21. december 2009 blev der efter § 32 bl.a. indsat en ny § 33. Af § 33, stk. 10, fremgik bl.a. »Hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 7, stk. 1-3, eller registreret som vareafsender efter § 7, stk. 4«.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 33, *stk. 10*, at ændre »§ 7, stk. 4« til »§ 7, stk. 8«.

Det foreslåede vil medføre, at henvisning til den bestemmelse, der definerer en registreret vareafsender, er korrekt.

Henvisningen til § 7, stk. 4, i § 33, stk. 10, skulle have været til § 7, stk. 5, da § 33, stk. 10, blev indført med lov nr. 1385 af 21. december 2009.

UDKAST

Bestemmelsen har været håndhævet efter intentionen med bestemmelsen, hvilket tilskrives bestemmelsens ordlyd i øvrigt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Det fremgår af § 33 b, stk. 4, at uanset fristen efter stk. 3 kan Skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 7, stk. 3 eller 6, først på baggrund af en meddelelse fra Skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra Skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 20 a, stk. 5, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås i spiritusafgiftslovens § 33 b, stk. 4, at »§ 7, stk. 3 eller 6,« ændres til »§ 7, stk. 3 eller 8,«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 2.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2 træder i kraft den 1. juli 2027.

Det foreslås i *stk. 3*, at tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 3 fastsættes af skatte- og vækstministeren, så ændringerne kan ske, når de systemer, der er nødvendige for at understøtte, at virksomheder kan registrere sig som varemodtagere, er tilpassede. Se i øvrigt pkt. 2.11.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at afgiftspligtige personer med en omsætning omfattet af momslovens § 71 e, stk. 2, kan anvende momsfrigørelse, jf. nærværende lovs § 1, nr. 15, fra den 1. juli 2027, på betingelse af, at omsætningen fra førstegangssalg af kunstgenstande og levering af licenser i perioden 1. juli til 31. december 2027 ikke overstiger 175.000 kr., og omsætningen af andre varer og ydelser ikke overstiger 50.000 kr. i kalenderåret 2027.

UDKAST

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I momsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024, som ændret bl.a. ved lov nr. 332 af 9. april 2024 og § 1 i lov nr. 1633 af 30. december 2024 og senest ved § 1 i lov nr. 1783 af 29. december 2024, foretages følgende ændringer:
»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettedirektiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser,	1. I <i>fodnote 1</i> til lovens titel ændres ”og Rådets direktiv (EU) 2022/542” til: ”, Rådets direktiv (EU) 2022/542” og efter ”EU-tidende 2022, nr. L 107, side 1” indsættes: ”og dele af Rådets direktiv (EU) 2025/515 af 11. marts 2025, EU-Tidende nr. L 516”.

UDKAST

EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt	
---	--

UDKAST

ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5, Rådets direktiv (EU) 2016/1065 af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv (EU) 2018/912 af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen,	
---	--

UDKAST

EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv (EU) 2018/1713 af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv (EU) 2018/1695 af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv (EU) 2018/1910 af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden	
--	--

UDKAST

for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets direktiv (EU) 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelse af visse krav til betalings-tjenesteudbydere, EU-Tidende 2020, nr. L 62, side 7, Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt, EU-Tidende 2020, nr. L 62, side 13, Rådets afgørelse (EU) 2020/1109 af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, (EU) Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår	
--	--

UDKAST

midlertidige fritagelser ved indførelse og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. L 250, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften, EU-Tidende 2022, nr. L 107, side 1.«	
§ 4 c. --- <i>Stk. 2.</i> Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer inden for EU fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, til en ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer. <i>Stk. 3-4. ---</i>	2. I § 4 c, stk. 2, ændres »ikkeafgiftspligtig person til«: »afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til § 50, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person«.
§ 10. Med levering af varer mod vederlag sidestilles en afgiftspligtig persons overførsel til et andet EU-land af en vare til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land, jf. dog stk. 2 og 3 og § 10 a. <i>Stk. 2-3. ---</i>	3. I § 10, stk. 1, udgår »og § 10 a«.
§ 10 a. --- <i>Stk. 2.</i> Ved anvendelsen af stk. 1 anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt: 1) Varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til et andet EU-land med henblik på levering på et senere	4. I § 10 a, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »til et andet EU-land«: »den 30. juni 2028 eller før«.

UDKAST

tidspunkt og efter deres ankomst til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer. 2-4) --- Stk. 3-7. ---	
§ 13. --- Stk. 2-3. ---	5. I § 13 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Levering af varer og ydelser omfattes ikke af fritagelsen efter stk. 1, nr. 1, for så vidt angår hospitalsbehandling, undtagen levering af organer, blod og mælk fra mennesker, nr. 2, nr. 3, 1. pkt., og nr. 4-6, i følgende tilfælde: 1) såfremt transaktionerne ikke er uomgængelig nødvendige for udførelsen af de transaktioner, der er fritaget for afgift 2) såfremt transaktionerne hovedsageligt tager sigte på at give organet yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med momspligtige erhvervsvirksomheder.« Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.
Særregel for begrænset salg inden for EU af elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester og fjernsalg af varer	6. <i>Overskriften før § 21 e affattes således:</i> »Særregel for begrænset salg inden for EU af visse varer omfattet af § 14 b, stk. 1, og ydelser omfattet af § 21 c«
§ 21. Uanset reglen for leveringssted i § 21 c for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio-	

UDKAST

og tv-spredningstjenester og reglen for leveringssted for fjernsalg af varer i § 14 b, stk. 1, er leveringsstedet i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser alle er opfyldt: 1) Leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i ét EU-land. 2) Ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller varerne forsendes eller transporteres til et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. 3) --- <i>Stk. 2. ---</i>	7. § 21 e, stk. 1, nr. 2, affattes således: »2) Ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end det land, der er omhandlet i nr. 1, eller varer forsendes eller transporteres fra det i nr. 1 omhandlede EU-land til et andet EU-land.«
§ 21. --- <i>Stk. 2. ---</i>	8. I § 21 e indsættes som <i>stk. 3</i>: »<i>Stk. 3.</i> Afgiftspligtige personer, der er registreret i EU-ordningen i kapitel 16, anses for at have anvendt muligheden for fravalg nævnt i stk. 2.«
	9. Efter § 23 a indsættes: »§ 23 b. Ved levering af ydelser og varer omfattet af ikke-EU-ordningen og EU-ordningen i kapitel 16, når leveringerne foretages af en afgiftspligtig person, der har tilladelse til at anvende disse ordninger, fastsættes leveringstidspunktet efter § 23, stk. 1 og 3.«

UDKAST

§ 66 b. En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, og som leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen. <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes leveringer af ydelser, der kan omfattes af ordningen <i>Stk. 5-6.</i> ---	10. I § 66 b, stk. 1, ændres »personer i EU« til: »personer«. 11. I § 66 b, stk. 4, ændres »leveringer af ydelser« til: »levering af ydelser i EU«.
§ 66 e. --- <i>Stk. 2-5.</i> ---	12. I § 66 e indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende i EU eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, levering af elektricitet eller levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet omfattet af § 14, stk. 1, nr. 6, når disse leveringer foretages til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelse af varer inden for EU ikke er momspligtige i henhold til § 50, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, der ikke er etableret i det EU-land, hvor varerne er momspligtige, anses med henblik på anvendelse af denne særordning for at være fjernsalg af varer inden for EU til og med den 30. juni 2028.« Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.
§ 66 n. --- <i>Stk. 2-6.</i> ---	13. I § 66 n indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på afgiftspligtige personer, der er omfattet af kapitel 17 a om særordningen for små virksomheder.«

UDKAST

	Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.
§ 69. --- <i>Stk. 2.</i> De i stk. 1 anførte virksomheder, der selv indfører kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, jf. stk. 4-6, fra steder uden for EU, eller som får leveret kunstgenstande, der er afgiftsberigtiget efter § 30, stk. 4, kan ved videre salg heraf ligeledes afgiftsberigtige leverancerne efter reglerne i dette kapitel. Det er en betingelse, at den afgift, der påhviler de pågældende varer, ikke fradrages. <i>Stk. 3-6.</i>	14. I § 69, stk. 2, 1. pkt., ændres »eller som« til: »som«, og efter »§ 30, stk. 4,« indsættes: »eller som får leveret kunstgenstande af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler,«.
§ 71 e. --- <i>Stk. 2.</i> En afgiftspligtig persons førstegangssalg af kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, er fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 350.000 kr., jf. dog stk. 3, 4 og 8. Tærsklen for fritagelse i 1. pkt. omfatter ligeledes fritagelse for levering af øvrige varer og ydelser op til 50.000 kr. <i>Stk. 3-9. ---</i>	15. I § 71 e, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 69, stk. 4,«: »og levering af licenser til forfatters og kunstners ophavsretsbelagte værker,«.
	§ 2 I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021, § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 14 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, § 1 i lov nr.

UDKAST

	331 af 9. april 2024, § 8 i lov nr. 1473 af 10. december 2024 og senest ved § 6 i lov nr. 1694 af 30. december 2026, foretages følgende ændringer:
§ 13 c Følgende varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, er fritaget for afgift: 1) Varer, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. § 13 e, stk. 4. 2) --- 3) Varer, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. <i>Stk. 2.</i> Den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne er omfattet af stk. 1.	1. I § 13 c, stk. 1, nr. 1 og 3, indsættes efter »registreret oplagshaver«: »eller en registreret distributør«. 2. I § 13 c, stk. 2, indsættes efter »registrerede oplagshaver«: »eller den registrerede distributør«.
§ 13 e. --- <i>Stk. 2-3.</i>--- <i>Stk. 4.</i> En her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, kan af told- og skatteforvaltningen få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer uden stempelmærker til en anden registreret oplagshaver.	4. I § 13 e, stk. 4, indsættes efter »en anden registreret oplagshaver«: »eller en registreret distributør«.
§ 13 f. Virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, må ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.	5. I § 13 f indsættes som 2. pkt.:

UDKAST

	»Uanset 1. pkt. må en registreret distributør modtage og opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger, når varerne modtages fra en registreret oplagshaver i Danmark, og når varerne skal leveres til udlandet.«
§ 13 i. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. <i>Stk. 2.</i> Oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærker. <i>Stk-3-7.---</i>	6. I § 13 i, stk. 1, indsættes efter »§ 14 a, stk. 1,«: »eller registrering som distributør efter § 14 c, stk. 1,«. 7. I § 13 i, stk. 2, indsættes efter »Oplagshavere«: »og distributører«.
§ 13 j. --- <i>Stk. 2.---</i> <i>Stk. 3.</i> Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om følgende: 1) Overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 13 e, stk. 4. 2) Fakturaudstedelse. 3) Regnskabsførelse.	8. I § 13 j, stk. 3, nr. 1, indsættes efter »oplagshavere«: »og mellem registrerede oplagshavere og registrerede distributører«.
§ 14b.---	9. Efter § 14 b indsættes: »§ 14 c. Virksomheder, der ikke er oplagshavere, og som leverer varer til udlandet, der er omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal registrere

UDKAST

	sig som distributører hos told- og skatteforvaltningen. <i>Stk. 2.</i> Varer, som en registreret distributør modtager uden afgift, må kun sælges til udlandet, returneres til leverandøren eller tilintetgøres. <i>Stk. 3.</i> En virksomhed kan først registreres som distributør, når virksomheden har stillet sikkerhed for afgiftsværdien af de varer, som virksomheden modtager og opbevarer, jf. § 13 f, 2. pkt. Mindestebeløbet for sikkerhedsstillelse udgør 20.000 kr. Efter en vurdering af risiko for afgiftstab kan told- og skatteforvaltningen fastsætte, at en registreret distributør skal stille sikkerhed med et større beløb end mindstebeløbet under hensyn til mængden eller arten af varer, som den registrerede distributør modtager og opbevarer. Sikkerhed skal stilles i form af børsnoterede obligationer, garanti eller selvskyldnerkaution fra pengeinstitutter eller kautionsforsikringsselskaber, kontante indskud eller i form af anden betryggende sikkerhed efter told- og skatteforvaltningens retningslinjer. <i>Stk. 4.</i> Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som distributør, hvis virksomheden fremstiller, modtager, udleverer, ompakker, omhælder, oplagrer eller på anden måde
--	--

UDKAST

	håndterer varer uden afgift, der er bestemt til salg her i landet. <i>Stk. 5.</i> Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem oplagshavere og distributører efter § 13 c, stk. 1, nr. 1, § 13 e, stk. 4, og § 14 c, stk. 2, tilintetgørelse, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.«
§ 15. --- <i>Stk. 2.</i> Oplagshavere skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer. <i>Stk. 3-4.---</i>	10. I § 15, <i>stk. 2</i>, indsættes som 2. <i>pkt.:</i> »Registrerede distributører skal føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer og levering af afgiftspligtige varer til udlandet.«
§ 17. --- <i>Stk. 2-3.---</i> <i>Stk. 4.</i> Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end oplagshavere. <i>Stk. 5-6.---</i> <i>Stk. 7.</i> Oplagshavere registreret for afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal for hvert kvartal afgive oplysninger om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer til told- og skatteforvaltningen til brug i statistisk øjemed. <i>Stk. 8.---</i>	11. I § 17, <i>stk. 4</i>, indsættes efter »oplagshavere«: »eller distributører«. 12. I § 17, <i>stk. 7</i>, indsættes efter »Oplagshavere«: »eller distributører«.
§ 18. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes af en	

UDKAST

registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse. <i>Stk. 2.---</i>	13. I § 18, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, indsættes efter »en registreret oplagshaver«: »eller en registreret distributør«.
§ 22. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt: 1)--- 2) overtræder § 13 d, stk. 1 eller 3-10 eller stk. 11, 1. pkt., §§ 13 e eller 13 f, § 13 i, stk. 2-5, § 13 j, stk. 1 eller 2, § 14 a, stk. 1, § 15, stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt., 3) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering told- og skatteforvaltningen har inddraget efter § 20, og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, 4-6)--- <i>Stk. 2-4.---</i> <i>Stk. 5.</i> Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., udmåles en skærpet bøde, når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet	14. I § 22, <i>stk. 1, nr. 2</i>, indsættes efter »§ 14 a, stk. 1,«: »§ 14 c, stk. 1,«. 15. I § 22, <i>stk. 1, nr. 3</i>, indsættes efter »inddraget efter«: »§ 14 c, stk. 4, eller«. 16. I § 22, <i>stk. 5, 1. pkt.</i>, indsættes efter »§ 14 a, stk. 1, 1. pkt.,«: »eller § 14 c, stk. 1,«.

UDKAST

modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. <i>Stk. 6.</i> Har nogen begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, og overtrædelser af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, eller overtrådt § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen. <i>Stk. 7.</i>---	17. I § 22, <i>stk. 6, 1. pkt.</i>, ændres »eller § 13 j, stk. 1 eller 2,« til: »§ 13 j, stk. 1 eller 2, eller § 14 c, stk. 1,«. 18. I § 22, <i>stk. 6, 2. pkt.</i>, ændres »eller § 13 j, stk. 1 eller 2,« til: »§ 13 j, stk. 1 eller 2, eller § 14 c, stk. 1,«.
	§ 3

UDKAST

	I spiritusafgiftsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 417 af 23. april 2024, som ændret ved § 15 i lov nr. 1473 af 10. december 2024 og § 15 i lov nr. 1489 af 10. december 2024, foretages følgende ændrin- ger:
§ 2 a.--- <i>Stk. 2.---</i> <i>Stk. 3.</i> Varer anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tids- punktet for modtagelsen af va- rerne, når varetransporten sker til 1-2) --- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autori- serede oplagshaver efter § 7, stk. 1-3, har godkendt og udpeget over for told- og skatteforvaltningen.	1. I § 2 a, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »§ 7, stk. 1-3,«: »eller den her i landet registrerede varemottager efter § 7, stk. 5,«.
§ 7.--- <i>Stk. 2-6).</i> ---	2. I § 7 indsættes efter stk. 5 som nye stykker: »Stk. 6. Told- og skatteforvalt- ningen kan pålægge en registreret varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 31. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt vare- mottageren inden for en 2-års-peri- ode ikke er straffet efter § 31. Sik- kerheden skal være told- og skatte- forvaltningen i hænde, før forsen- delsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og

UDKAST

<i>Stk. 7.</i> Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration, autorisation, registrering og sikkerhedsstillelse efter stk. 1-6.	skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen. <i>Stk. 7.</i> Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 20 og § 20 a, stk. 6. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.« Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 8 og 9. 3. I § 7, <i>stk. 7</i>, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-5 og 8«.
--	--

UDKAST

§ 8.--- <i>Stk. 1-5.---</i> Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2 a, til andre EU lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsansøgning af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 7, stk. 2, er autoriseret som oplagshaver eller efter § 7, stk. 6, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom. <i>Stk. 7.---</i> <i>Stk. 8.</i> En oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet efter stk. 1, nr. 2, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. <i>Stk. 9.</i> Den, der her til landet afsender varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller	4. I § 8, <i>stk. 6, 3. pkt.</i>, ændres »§ 7, stk. 6,« til: »§ 7, stk. 8«. 5. I § 8, <i>stk. 8, 2. pkt.</i>, indsættes efter »skal autoriseres«: »eller registreres«.

UDKAST

afsenderens herværende fiskale repræsentant skal inden vareafsendelsen 1) autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen og 2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. <i>Stk. 10.</i> Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det kan dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU land, der svarer til stk. 9, nr. 1 og 2, og § 20, stk. 4, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land. <i>Stk. 11-12.</i>---	6. I § 8, stk. 9, nr. 1, indsættes efter »oplagshaver«: »eller registreres som varemottager«. 7. I § 8, stk. 10, indsættes som 3. pkt.: »Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. § 10, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«
§ 10. De autoriserede oplagshavere og modtagere skal for hver	8. I § 10, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres »oplagshavere

UDKAST

afgiftsperiode, der er på en måned, opgøre den afgiftspligtige mængde. <i>Stk. 2-3.---</i> <i>Stk. 4.</i> Autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden. <i>Stk. 5-6.---</i>	og modtagere« til: »oplagshavere, registrerede varemottagere og autoriserede modtagere«. 9. I § 10, stk. 4, indsættes efter »Autoriserede modtagere«: »og registrerede varemottagere«.
§ 12. De autoriserede oplagshavere og modtagere skal føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer. <i>Stk. 2.---</i>	
§ 15.--- <i>Stk. 2-3.---</i> <i>Stk. 4.</i> Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. <i>Stk. 5-6.---</i>	10. I § 15, stk. 4, indsættes som 2. pkt.: »Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«
§ 18.---	11. I § 18 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke: »Stk. 2. For varer, der importeres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om

UDKAST

<i>Stk. 2.---</i>	registrerede varemodtagere tilsvarende anvendelse.« Stk. 2 bliver herefter stk. 3.
§ 20.--- <i>Stk. 2-3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Autoriserede modtagere samt virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret efter § 8, stk. 8 eller 9, skal føre en fortegnelse over vareleveringer og over, hvor varerne er leveret. <i>Stk. 4-12. ---</i>	12. I § 20, stk. 4, indsættes efter »der er autoriseret«: »eller registreret«.
§ 20 a. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til 1) --- 2) en midlertidigt registreret varemodtager eller en registreret varemodtager i et andet EU-land, 3-6) --- <i>Stk. 2-6. ---</i>	13. I § 20 a, stk. 1, nr. 2, udgår: »i et andet EU-land«.
§ 21. Autoriserede oplagshavere og modtagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. §§ 10-12, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter	14. I § 21, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »autoriserede modtagere«: »og registrerede varemodtagere«.

UDKAST

reglerne i autoriserede modtagere efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2 opkrævningslovens §§ 2 8, og for 7 og § 8, nr. 2 og 3. <i>Stk. 2-3.---</i>	
§ 24. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en autoriseret modtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varenes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varenes modtagelse.	15. I § 24, 1. pkt., indsættes efter »autoriseret modtager«: »og registreret varemodtager«.
§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt: 1) --- 2) overtræder § 1, stk. 2 eller 3, § 3, stk. 3, § 7, stk. 2, stk. 3, 3. pkt., stk. 4, 2. pkt., stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, 2. og 3. pkt., § 8, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9, § 20, stk. 1 eller 4-10, § 21, stk. 2, § 27, stk. 2, 3, 4 eller 5, § 27 a, § 36, stk. 1, eller § 37, 3-6) --- <i>Stk. 2-7.---</i>	16. I § 31 stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 8, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9,«: »§ 10, stk. 1, 2 eller 4, § 12,«.
§ 33. For betaling af afgift af varer, der forlader afgiftssuspensionsordningen efter § 2 a, stk. 1, nr. 1, hæfter 1) den autoriserede oplagshaver eller enhver anden person, der frigiver de afgiftspligtige varer, eller på hvis persons vegne varerne frigives fra afgiftssuspensionsordningen, eller 2) ---	17. I § 33, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »autoriserede oplagshaver«: », den registrerede varemodtager«.

UDKAST

<i>Stk. 3-9. ---</i> <i>Stk. 10.</i> Hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 7, stk. 1-3, eller registreret som vareafsender efter § 7, stk. 4, får transporteret varer til oplagshavere, varemottagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til modtageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 20 a, stk. 6.	18. I § 33, <i>stk. 10</i>, ændres »§ 7, stk. 4« til: »§ 7, stk. 8«.
§ 33 b. --- <i>Stk. 2-3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Uanset fristen efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 7, stk. 3 eller 6, først på baggrund af en meddelelse fra told- og skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra told- og skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 20 a, stk. 5, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.	19. I § 33 b, <i>stk. 4</i>, ændres »§ 7, stk. 3 eller 6,« til: »§ 7, stk. 3 eller 8«.

UDKAST

<i>Stk. 5. ---</i>	
--------------------	--